



Vysoká škola ekonomická v Praze

Fakulta managementu v Jindřichově Hradci

Bakalářská práce

Pavla Poláková

2008

Vysoká škola ekonomická v Praze

Fakulta managementu

Jindřichův Hradec

Bakalářská práce

Pavla Poláková

2008



Vysoká škola ekonomická v Praze

Fakulta managementu v Jindřichově Hradci

Katedra managementu veřejného sektoru

Pět P v Jindřichově Hradci

Vypracovala:

Pavla Poláková

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Jaroslava Sedláková, Ph.D.

Jindřichův Hradec, duben 2008

Prohlášení

Prohlašuji, že bakalářskou práci na téma

»Pět P v Jindřichově Hradci«

jsem vypracovala samostatně.

Použitou literaturu a podkladové materiály

uvádím v příloženém seznamu literatury.

Jindřichův Hradec, duben 2008

podpis studenta

Anotace

Pět P v Jindřichově Hradci

Studentka zmapuje pětiletou historii Pět P v Jindřichově Hradci, věnovat se bude dobrovolnictví a programu Pět P z hlediska propagace ve městě. V praktické části studentka zhodnotí průběh projektu „Pomocí k přátelství“, jehož cílem je zvýšit povědomost zejména mladých lidí o programu.

duben 2008

Poděkování

Za cenné rady, náměty a inspiraci

bych chtěla poděkovat

Mgr. Jaroslavě Sedlákové, Ph.D.,

z Vysoké školy ekonomické v Praze,

Fakulty managementu v Jindřichově Hradci.

Dále bych ráda poděkovala svým rodičům za podporu

při studiu a psaní mé bakalářské práce.

Obsah

1	Úvod	- 1 -
2	Teoretická část	- 2 -
2.1	Dobrovolnictví a management dobrovolnictví	- 2 -
2.1.1	Definice dobrovolnictví	- 2 -
2.1.2	Druhy dobrovolnictví.....	- 3 -
2.1.3	Historie dobrovolnictví	- 5 -
2.1.4	Kdo je to dobrovolník	- 6 -
2.1.5	Management dobrovolnictví	- 7 -
2.2	Projektový management (v neziskové sféře)	- 9 -
2.2.1	Projekt.....	- 9 -
2.2.2	Projektový management.....	- 10 -
2.2.3	Projektové řízení.....	- 11 -
2.2.4	Neziskový sektor	- 13 -
2.3	Propagace a public relations	- 15 -
2.3.1	Co je to public relations?	- 15 -
2.3.2	Nástroje public relations	- 16 -
2.3.3	Propagace v oblasti dobrovolnictví	- 17 -
2.4	Dobrovolnický program Pět P	- 19 -
2.4.1	Dobrovolnická centra.....	- 19 -
2.4.2	Program Pět P.....	- 19 -
3	Praktická část	- 24 -
3.1	Pět P v Jindřichově Hradci a jeho propagace	- 24 -
3.2	Vznik projektu „Pomocí k přátelství“	- 30 -
3.3	Jednotlivé fáze projektu.....	- 32 -
3.4	Výstupy projektu.....	- 34 -
3.4.1	Stanovené cíle projektu.....	- 34 -
3.4.2	Naplnění cílů projektu	- 35 -
3.5	Vyhodnocení realizace projektu.....	- 39 -
3.5.1	Dopady projektu na cílové skupiny a veřejnost	- 39 -
3.5.2	Problémy spojené s realizací projektu	- 39 -
3.5.3	Vyhodnocení projektu z pohledu projektového týmu	- 40 -
3.5.4	Osobní přínos z vedení projektu.....	- 41 -
3.6	Návrh efektivní propagace Pět P v Jindřichově Hradci.....	- 42 -
4	Závěr	- 44 -
5	Zdroje informací a použitá literatura	- 46 -
6	Seznam použitých obrázků	- 49 -
7	Přílohy	- 50 -

1 Úvod

Nabídku spolupráce na projektu „Pomocí k přátelství“, jehož jednou z forem medializace měla být i bakalářská práce, jsem dostala na podzim roku 2006. Cílem tohoto projektu bylo zvýšit povědomost zejména mladých lidí o dobrovolnictví a programu Pět P. Mým úkolem mělo být vedení projektu, projektového týmu, nakládání s rozpočtem a další příslušné činnosti. Možnost zapojit se do tohoto studentského projektu jsem dostala především proto, že již tři roky působím jako dobrovolník v programu Pět P, který funguje v Jindřichově Hradci letos pátým rokem. Díky tomu mám již nějaké zkušenosti a znám dobře program Pět P, na který byl projekt „Pomocí k přátelství“ zaměřen a hlavně je mi oblast dobrovolnictví velmi blízká a ráda se v ní pohybuji.

Cílem mé bakalářské práce bylo zmapovat pětiletou historii Pět P v Jindřichově Hradci, zaměřit se na dobrovolnictví a program Pět P z hlediska propagace ve městě. V další části pak zhodnotit průběh projektu „Pomocí k přátelství“.

Práce je rozdělena do dvou oddílů, které jsou tematicky provázány. V teoretické části jsem se zaměřila na oblasti týkající se realizovaného projektu. Nejdříve jsem se snažila vymezit oblast dobrovolnictví, definovat tento a další související pojmy včetně managementu dobrovolnictví podle odborné literatury a příslušného zákona. Dále jsem se snažila přiblížit projektový management se zaměřením na neziskový sektor, oblast propagace a public relations a z obecného pohledu také dobrovolnický program Pět P, který má za cíl prospět dětem školního věku s nějakým sociálním či zdravotním handicapem. Praktickou část, která je zaměřena na program Pět P v Jindřichově Hradci a na průběh a zhodnocení projektu „Pomocí k přátelství“ jsem rozdělila na jednotlivé menší části vzhledem k průběhu projektu. Nejdříve jsem se snažila přiblížit pětiletou historii Pět P a různé formy propagace programu ve městě a v dalších částech již samotný projekt. V kapitole Výstupy projektu jsem porovnávala stanovené a skutečné naplnění cílů projektu. V poslední části práce jsem se pokusila zhodnotit celý průběh projektu, z pohledu cílových skupin a veřejnosti, z pohledu projektového týmu, uvedla jsem i drobnější negativa a vše shrnula svým pohledem na celý projekt, na téměř roční práci na něm a na přínosy pro jeho členy a program Pět P. V mé práci nechybí ani přílohy, kde jsou uvedeny ukázky různých dokumentů a materiálů vytvořených a používaných v projektu, fotografie z pořádaných akcí a také DVD se záznamem ze zahájení výstavy a besedy na Fakultě managementu.

2 Teoretická část

2.1 Dobrovolnictví a management dobrovolnictví

2.1.1 Definice dobrovolnictví

V dnešní době není stále ještě úplně jednoduché definovat dobrovolnictví a přijmout ho jako pozitivní, dobrou a veřejně prospěšnou věc. V naší společnosti doznívá vliv totalitního režimu, a zároveň nás ovlivňuje nový trend pod heslem, že nic není zadarmo. Existují ale lidé, kteří se dobrovolnictví intenzivně věnují a umějí ho také definovat.

„Dobrovolnictví je svobodně zvolená činnost, konaná ve prospěch druhých bez nároku na odměnu. Dobrovolník dává část svého času, energie a schopností ve prospěch činnosti, která je časově i obsahově vymezena. Za tuto činnost nedostává finanční odměnu, ale často nedocenitelný dobrý pocit z pomoci ostatním, získává zkušenosti a nezřídka i přátelství.“¹

„Dobrovolnictví je postoj k životu.“ (PaedDr. Drahomíra Blažková, 24. 10. 2007, supervize programu Pět P)²

Na 16. světové konferenci dobrovolníků konané v lednu 2001 byla schválena Všeobecná deklarace o dobrovolnictví, ve které se uvádí tato definice dobrovolnictví: *„Dobrovolnictví je základním stavebním prvkem občanské společnosti. Uskutečňuje nejvznešenější aspirace lidstva – touhu po míru, svobodě, příležitostech, bezpečí a spravedlnosti pro všechny.“³*

„Dobrovolnictví není obět', ale přirozený projev občanské zralosti. Přináší konkrétní pomoc tomu, kdo ji potřebuje, ale zároveň poskytuje dobrovolníkovi pocit smysluplnosti, je zdrojem nových zkušeností a dovedností a obohacením v mezilidských vztazích.“⁴

Dne 1. ledna 2003 vstoupil v platnost zákon č. 198/2002 Sb. pod názvem „Zákon o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů.“ Tento zákon upravuje podmínky, za

¹ Dobrovolník. [online]. [cit. 2007-11-22]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/d_coje.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/d_coje.shtml).

² PaedDr. Drahomíra Blažková je speciální pedagog a terapeut působící v programu Pět P jako supervizor.

³ Všeobecná deklarace o dobrovolnictví. [online]. [cit. 2007-11-23]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/d_dek.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/d_dek.shtml).

⁴ Tošner, J. a kol.: Dobrovolníci a metodika práce s nimi v organizacích, Portál, Praha 2006, ISBN 80-7367-178-6, s. 18

kterých stát podporuje dobrovolnickou službu organizovanou podle tohoto zákona a vykonávanou dobrovolníky bez nároku na odměnu. Jsou zde uvedeny některé základní definice pro pojmy v oblasti dobrovolnictví.

Podle Zákona o dobrovolnické službě je dobrovolnickou službou činnost, při níž dobrovolník poskytuje

- a. pomoc nezaměstnaným, osobám sociálně slabým, zdravotně postiženým, seniorům, příslušníkům národnostních menšin, imigrantům, osobám po výkonu trestu odnětí svobody, osobám drogově závislým, osobám trpícím domácím násilím, jakož i pomoc při péči o děti, mládež a rodiny v jejich volném čase,
- b. pomoc při přírodních, ekologických nebo humanitárních katastrofách, při ochraně a zlepšování životního prostředí, při péči o zachování kulturního dědictví, při pořádání kulturních nebo sbírkových charitativních akcí pro osoby uvedené v písmenu a), nebo
- c. pomoc při uskutečňování rozvojových programů a v rámci operací, projektů a programů mezinárodních organizací a institucí, včetně mezinárodních nevládních organizací.

Za dobrovolnickou službu se nepovažuje činnost týkající se uspokojování osobních zájmů, anebo je-li vykonávána v rámci podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti anebo v pracovněprávním vztahu, služebním poměru nebo členském poměru.

Dobrovolnická služba je podle své povahy krátkodobá nebo, je-li vykonávána po dobu delší než 3 měsíce, dlouhodobá.⁵

2.1.2 Druhy dobrovolnictví

Dobrovolnictví má řadu forem a vyskytuje se na mnoha místech, kde si jich často ani nevšimneme. Např. pomůžeme-li sousedovi s nákupem do schodů nebo neznámému člověku přejít silnici, uklidíme-li před domem a prospějeme tak širšímu okolí. Každý člověk má vrozenou schopnost darovat dobrovolně a nezištně svůj čas a práci, lišíme se pouze v tom, do jaké míry a v jaké formě jsme ochotni tak činit.

Dárcovství

Dárcovství si již u naší veřejnosti našlo své místo. Pro stále více lidí je přirozené jednorázově

⁵ Zákon 198/2002 Sb. ze dne 24. dubna 2002 o dobrovolnické službě, § 2

přispívat na veřejně prospěšné účely či do sbírek pro obyvatele postižené přírodními katastrofami. Je to jednoduchá pasivní forma, jak jednorázově uspokojit své vlastní svědomí a zároveň vložit peníz na dobrý účel.

Dobrovolnictví vzájemně prospěšné

Dobrovolnictví vzájemně prospěšné je činnost, kterou vykonávají členové určitého sdružení či klubu v zájmu realizace svých cílů a poslání. Například Sbor dobrovolných hasičů je snad jednou z nejstarších a nejvíce rozšířených dobrovolnicky organizovaných aktivit.

Po roce 1990 vzniklo tisíce nových organizací, které staví svoji činnost na lidském nadšení a dobrovolné práci. Jedná se o mnoho kulturních, sportovních, dětských a mládežnických organizací, kde určité skupiny občanů dobrovolně, sami pro sebe a své přátele realizují řadu aktivit.

Ve všech těchto sdruženích a spolcích jsou při organizování volnočasových aktivit každoročně odpracovány desetitisíce hodin zdarma, které spolu se sbírkami, finančními i věcnými, přispívají ke zvýšení kvality života svých členů.

Dobrovolnictví veřejně prospěšné

Dobrovolnictví veřejně prospěšné vychází z ochoty občanů angažovat se svobodně a podle svého přesvědčení, ať již pro druhé nebo pro určité změny ve společnosti. Oproti vzájemně prospěšnému dobrovolnictví je u tohoto typu dobrovolnictví na prvním místě potřeba být užitečný svému okolí.

Dobrovolná služba

Dobrovolná služba je obvykle dlouhodobý (až několikaměsíční) závazek věnovat se dobrovolné práci, může být i mimo svoji zemi. V ČR se tento typ dobrovolnictví objevuje až po roce 1989, kdy k nám přijela řada dobrovolníků především z USA a západoevropských zemí, jejichž činnost byla zaměřena převážně na výuku jazyků. Postupem času vznikají i české organizace, které se věnují vysílání dobrovolníků do zahraničí, ať již na skupinové "pracovní tábory" či na samostatné studijní a vzdělávací pobyty v humanitárních či ekologických organizacích.⁶

⁶ Druhy dobrovolnictví. [online]. [cit. 2007-11-22]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/d_druhy.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/d_druhy.shtml).

2.1.3 Historie dobrovolnictví

„Dobrovolnictví není v lidské společnosti něčím novým, v každé kultuře a společnosti pomáhali ti, kteří na tom byli lépe, méně šťastným, kteří kvůli nemoci, chudobě či přírodní katastrofě pomoc potřebovali. Solidarita a vzájemná pomoc tvoří základ existence lidské společnosti i všech náboženství.“⁷

Počátky dnešního dobrovolnictví můžeme sledovat s nástupem raného kapitalismu, především společenských změn, které toto období provázely. Spolky a instituce sdružující občany dobrovolně a věnující se práci pro obecní či národní komunitu navazovaly na činnost náboženských bratrstev a řádů, které byly zakládány již ve středověku. Tuto nábožensky motivovanou činnost však nelze tak úplně nazývat dobrovolnou. Byla totiž organizována povětšinou duchovními, kteří ji konali většinou jako součást svého povolání.

Dobrovolnictví jako činnost konaná mimo hlavní zaměstnání se začala rozvíjet vzhledem ke vzrůstajícímu počtu lidí žijících v nedůstojných podmínkách v období prudkého rozmachu **industrializace**.⁸ Za počátky dobrovolnictví u nás tedy nemusí být považovány jen sbory dobrovolných hasičů, ale třeba i vzdělávací aktivity městské a venkovské inteligence. V tomto období byl kladen důraz na národnostní prvek. Řada dobrovolných organizací proto vznikla za účelem povznesení národního (sebe)vědomí. Mnohé spolky vzdělávací, muzejní, kulturní nebo turistické byly založeny na dobrovolné práci, členství, přispěvatelích. Účastnit se některé z těchto aktivit bylo pokládáno za čest, jindy za vlasteneckou povinnost.

Po válce se podařilo čilý spolkový a občanský život obnovit. Jako již před válkou se mládežnické, tělovýchovné či kulturní spolky stávají nástrojem politického boje. Představitelé tehdejší vlády si uvědomili, že podchycení volnočasových aktivit mládeže i dospělých vede k těsnějšímu spojení s idejemi stran, pod jejichž patronací se tato činnost provádí. Co se týče motivace k dobrovolné práci, tak i zde hraje velkou roli myšlenka, pro kterou člověk věnuje svůj čas, síly, či finanční prostředky.

Po převratu a změně vlády v roce 1948 však došlo k zamezení snah o svobodný rozvoj dobrovolných a zájmových organizací. Majetky nekomunistických sdružení byly zabaveny,

⁷ Tošner, J. a kol.: Dobrovolníci a metodika práce s nimi v organizacích, Portál, Praha 2006, ISBN 80-7367-178-6, s. 23

⁸ **Industrializace** (neboli také **průmyslová revoluce**) je proces, během něhož dochází ke změně společnosti. Dochází k zavádění a rozvoji průmyslu. Předprůmyslová společnost se tímto mění v průmyslovou. (Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Industrializace>)

některé spolky ihned rozpuštěny, jiné násilně přetvořeny, či nově vytvořeny. Ve všech oblastech dobrovolné činnosti byly vytvořeny jednotné organizace kontrolované komunistickou stranou. Ty pak byly sjednoceny do tzv. Národní fronty. Dobrovolná činnost, která jinak přispívá k rozvoji demokratické společnosti a zvyšování účasti občanů na správě věcí veřejných, tak byla využita k úplně jiným až opačným účelům. Tím však dobrovolnictví získalo označení, že jde o něco vnucovaného, něco čemu je potřeba se pokud možno vyhnout a tato myšlenka bohužel zůstává v povědomí mnoha českých občanů dodnes.

Teprve po revoluci v roce 1989 dochází k obnově demokratických struktur a začíná prudký rozvoj nezávislých sdružení v oblasti ekologie, lidských práv, humanitární činnosti, sportu, sociální oblasti a podobně. Stát mnoho z nich podporuje poskytováním grantů pro různé oblasti, zejména v sociální sféře, v dnešní době především s využitím fondů Evropské unie.

I přesto, že jsou u nás lidé, kteří tvrdí, že by se nikdy do něčeho podobného dobrovolnictví nepustili, lze v posledních letech sledovat narůstající tendenci dobrovolnictví. Zvyšující se popularita tohoto oboru přibližuje Českou republiku civilizovanému světu.⁹

2.1.4 Kdo je to dobrovolník

Dobrovolníkem může být každý člověk, který ze své dobré vůle ve volném čase a bez nároku na finanční odměnu poskytuje svůj čas, energii, vědomosti a dovednosti ve prospěch potřebných lidí v rámci nějaké obsahově i časově vymezené činnosti.

Dobrovolnická činnost velmi často přináší:

- pocit osobního naplnění
- šance k navázání přátelských vztahů
- prostor k získání nových zkušeností a dovedností
- získání doplňkové odborné praxe v oboru studia
- větší šanci na trhu práce
- změnu životního stylu
- pocit osobního naplnění a uspokojení z pomoci druhým¹⁰

⁹ Historie dobrovolnictví. [online]. [cit. 2007-11-19]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/d_hist.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/d_hist.shtml).

¹⁰ Kdo je dobrovolník?. [online]. [cit. 2007-11-20]. Dostupný na [www: <http://www.farnostcheb.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=300&Itemid=892>](http://www.farnostcheb.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=300&Itemid=892).

„Dobrovolník je zcela normální člověk s vyvinutým citem pro potřeby okolí. Řadového občana vedou k dobrovolnictví v drtivé většině případů důvody morální – potřeba pomoci druhému či lidstvu, ať již přímo nebo nepřímo. Často je to i zkušenost někoho z okolí s pomocí přijímanou v těžkém období. Dobrovolník je člověk, který si dostatečně věří v tom, že může sám změnit věci, se kterými není spokojen. Je to člověk, který se odhodlá udělat ten jednoduchý, ale důležitý krok k tomu, aby se sám zapojil do činnosti, která je třeba nedostatečně zajišťována státními institucemi. Někdo, kdo neváhá obětovat část svého volného času pro vyplnění prázdného času druhých (např. dětí či nemocných) anebo zajištění aktivity, kterou by jinak neměl kdo organizovat (např. vysázet pár stromů).“¹¹

„Dobrovolníci se také někdy charakterizují tím, že jsou to lidé, kteří nabízejí svůj čas a energii, aniž by očekávali „oplátku“. To nabízejí buď prostřednictvím dobrovolnických center, nebo se obrátí na nejbližší organizaci, kde se mohou uplatnit.“¹²

Dobrovolníkem může podle Zákona o dobrovolnické službě být fyzická osoba

- a. starší 15 let, jde-li o výkon dobrovolnické služby na území České republiky,
- b. starší 18 let, jde-li o výkon dobrovolnické služby v zahraničí, která se na základě svých vlastností, znalostí a dovedností svobodně rozhodne poskytovat dobrovolnickou službu.

Dobrovolník vykonává dobrovolnickou službu na základě smlouvy uzavřené s vysílající organizací; v případě dlouhodobé dobrovolnické služby nebo v případě krátkodobé dobrovolnické služby, k jejímuž výkonu je dobrovolník vyslán do zahraničí, musí být tato smlouva písemná.

Je-li fyzická osoba v pracovněprávním vztahu, služebním poměru, členském poměru nebo je-li žákem nebo studentem, vykonává jako dobrovolník dobrovolnickou službu mimo svůj pracovněprávní vztah, služební poměr, členský poměr, školní vzdělávání nebo studium.¹³

2.1.5 Management dobrovolnictví

Tento obor se vyvinul začátkem 21. století v souvislosti s Mezinárodním dnem dobrovolníků, který se konal v roce 2001. Proto, aby byla dobrovolná pomoc účinná, je potřeba, aby byla

¹¹ Kdo jsou dobrovolníci?. [online]. [cit. 2007-11-22]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/1_lide.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/1_lide.shtml).

¹² Tošner, J. a kol.: Průvodce dobrovolnictvím pro neziskové organizace, Hestia, Praha 2003, s. 4

¹³ Zákon 198/2002 Sb. ze dne 24. dubna 2002 o dobrovolnické službě, § 3

profesionálně a efektivně organizovaná. Management dobrovolnictví obsahuje především metody vyhledávání, výběru, výcviku, supervize a hodnocení dobrovolníků.

V dobrovolnictví můžeme rozeznávat dva modely řízení dobrovolné práce. Jedním je vývojově starší **evropský model – komunitní** a druhým je mladší **americký model – manažerský**. V případě evropského modelu se dobrovolníci spontánně setkávají v přirozeném společenství na základě společných zájmů. Z některých komunit se stávají profesionální dobrovolnická centra, která jsou ale specializovaná na určitou sociální nebo věkovou skupinu či určitý druh dobrovolné činnosti. Na druhé straně americký model je charakterizován tím, že s dobrovolníky pracují profesionálně vedená dobrovolnická centra, která vyhledávají potenciální dobrovolníky a nabízejí jim dobrovolnictví v řadě oborů lidské činnosti i organizací. Takové centrum je postaveno na profesionálech, kteří mají dostatek sociálního cítění a emoční inteligence a mohli tak úspěšně vykonávat svoji pomáhající profesi.

U nás se objevují oba modely, jak evropský, tak americký. Evropský převažuje tam, kde jsou dobré mezilidské vztahy nebo kde jsou dostatečným pojítkem cíl a poslání organizace. Je to např. u charitativních a humanitárních organizací církví a náboženských společností. Americký model se uplatňuje ve větších městech, protože jeho záběr je širší a může tak účinněji propojovat potřeby dobrovolné pomoci s nabídkou od občanů.¹⁴

¹⁴ Tošner, J. a kol.: Dobrovolníci a metodika práce s nimi v organizacích, Portál, Praha 2006, ISBN 80-7367-178-6, s. 38

2.2 Projektový management (v neziskové sféře)

2.2.1 Projekt

Existuje mnoho definic, které se snaží pojem projekt definovat. Uvedu několik z nich, abych umožnila detailnější pohled na to, co všechno projekt zahrnuje.

„Projekt je cílevědomý návrh na uskutečnění určité inovace v daných termínech zahájení a ukončení.“¹⁵

„Projekt je časově omezené úsilí vedoucí k vytvoření unikátního produktu nebo služby.“
Časová omezenost znamená, že každý projekt má vymezený začátek a konec. Unikátností se rozumí, že produkt nebo služba se nějakým podstatným způsobem liší od všech podobných produktů nebo služeb.¹⁶

Lze říci, že projekt je něco, co má začátek a konec. Můžeme ho tedy definovat následujícími faktory:

- jasně stanovenými konkrétními cíli
- definovanou strategií vedoucí k dosažení stanovených cílů
- stanovenými termíny zahájení a ukončení
- omezenými zdroji a náklady
- specifikací přínosů jeho realizace¹⁷

Členění a druhy projektů

Projekty mohou být od těch nejjednodušších až po velmi složité a jejich realizace může trvat několik dní až několik let. Z tohoto hlediska lze projekt členit na:

- a) **komplexní** - unikátní, jedinečný, neopakovatelný, dlouhodobý projekt se speciální organizační strukturou a vysokými náklady

¹⁵ Němec, V. Projektový management. Praha: Grada Publishing, 2002, 1. vydání, ISBN 80-247-0392-0, s. 11

¹⁶ Skalický, J., Vostracký, Z. Projektový management. Západočeská univerzita v Plzni, 2000, 2. vydání, ISBN 80-7082-590-1, s. 6

¹⁷ Pirožek, P.: Management projektu a změny 6MP_396 (podpůrný učební text pro studium na Fakultě managementu VŠE), elektronická verze, 2006, s. 7

- b) **speciální** - střednědobý projekt s nižším rozsahem činností s dočasným přiřazením pracovníků, kteří mají přiřazeny odpovídající zdroje a náklady
- c) **jednoduchý** - malý projekt, krátkodobý s jednoduchým cílem a vykonávaný jednou osobou s přiřazenou činností¹⁸

Projektový management vznikl již v období, kdy se realizovali velké stavby v dávnověku. V poslední době se vše týkající se projektů a projektového managementu velmi rozvíjí, v České republice také v souvislosti se vstupem do EU. *„Projektový management je komplexní záležitost pro řešení problematiky s využitím znalostí a schopností v přípravě a tvorbě projektů a v samotné koordinaci realizace projektů.“*¹⁹ Důvodem, proč se projektový management zavádí v ziskově i neziskově orientovaných organizacích včetně veřejné správy, je stálé zavádění nových postupů, produktů či aktivit. Mohou zde ale existovat rizika, která souvisí s jejich realizací. Právě těmito riziky a reakcemi na stále nové požadavky se zabývá projektový management.

*„Pro pojem projektový management se v angličtině používá výraz Project Management, v české terminologii využíváme pojem projektové řízení nebo řízení projektů zejména v technicky zaměřených oblastech.“*⁶

2.2.2 Projektový management

Projektový management je vymezen různými definicemi, z nichž zde několik uvádím. V předmětu Management projektu a změny pod vedením docenta Pirožka jsme se učili, že: *„Projektový management je způsob koordinace lidských zdrojů pro dosažení předem určených cílů v daném rozsahu, nákladech, čase, kvalitě a spokojenosti účastníků projektu. Projektový management musí zabezpečit hladký průběh a realizaci definovaného záměru, který bude odpovídat daným cílům a s ním spojených nároků. Dále musí zajistit provedení úloh se zárukou splnění, musí počítat se všemi důsledky, které ze zadaných cílů vyplývají.“*

¹⁸ Němec, V. Projektový management. Praha: Grada Publishing, 2002, 1. vydání, ISBN 80-247-0392-0, s. 12

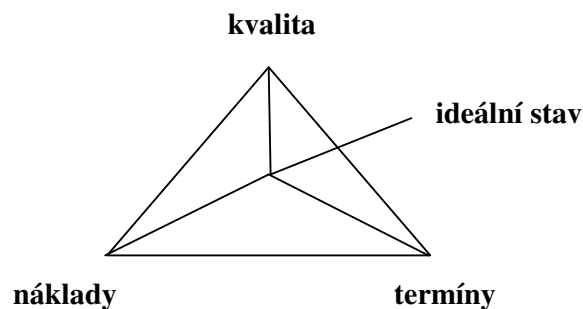
¹⁹ Pirožek, P.: Management projektu a změny 6MP_396 (podpůrný učební text pro studium na Fakultě managementu VŠE), elektronická verze, 2006, s. 5-6

„Projektový management se označuje jako specifický přístup řízení organizace za účelem dosažení cílů prostřednictvím změn, které realizace projektů přináší.“²⁰

„Projektový management je souhrn aktivit spočívající v plánování, organizování, řízení a kontrole zdrojů organizace s relativně krátkodobým cílem, který byl stanoven pro realizaci specifických cílů a záměrů.“²¹

Projektový management bývá také prezentován z pohledu „magického trojúhelníku“, který tvoří faktory času, nákladu a kvality. „Tyto tři základní ukazatele jsou navzájem propojeny a je nutno hledat vyvážené řešení z hlediska preferencí zájmových subjektů. Tato situace znázorňuje jako tzv. projektový trojúhelník či magický trojúhelník.“²²

Obrázek 1: Projektový (magický) trojúhelník²³



2.2.3 Projektové řízení

Jedna z definic projektového řízení zní: „Projektové řízení je umění i věda jak řídit relativně krátkodobé aktivity, jež mají omezený počet počátečních a koncových bodů, existuje obvykle s konkrétním rozpočtem a se zákazníkem stanovenými kritérii provedení.“²⁴

²⁰ Dolanský, V., Měkota, V., Němec, V. Projektový management. 1. Vydání. Praha: Grada Publishing, 1996, ISBN 80-7169-287-5, s. 35

²¹ Svozilová, A. Projektový management. 1. vydání. Praha: Grada Publishing, 2006. ISBN 80-247-1501-5, s. 19

²² Fiala, P. Projektové řízení - modely, metody, analýzy. Praha: Professional Publishing, 2004. ISBN – 80-86419-24-X, s. 14

²³ Pirožek, P.: Management projektu a změny 6MP_396 (podpůrný učební text pro studium na Fakultě managementu VŠE), elektronická verze, 2006, s. 9

²⁴ Taylor, J. Začínáme řídit projekty. Brno: Computer Press, a.s., 2007, ISBN 978-80-251-1759-0, s. 3

Dále může být vymezeno jako: „*používání znalostí, dovedností, nástrojů a technik při projektových činnostech, aby se splnily nebo překročily požadavky a očekávání, které investor a zákazník klade na projekt*“.

Obecně se za projektové řízení považuje řízení takových úloh – zde nazývaných projekty – které mají přesně vymezený cíl, musí být splněny v určité lhůtě, s určitými náklady a vystupuje v nich většinou více partnerů.²⁵

Procesy řízení projektu

1. inicializační procesy – vedou ke vzniku či zahájení procesu nebo fáze
2. plánovací procesy – definují a upřesňují cíle a vybírají nejlepší variantu způsobu, jak dosáhnout těchto cílů
3. realizační procesy – koordinují lidské a další zdroje pro uskutečnění plánu
4. kontrolní procesy – zajišťují dosahování cílů monitorováním a měřením postupu pro určení odchylek od plánu
5. závěrečné procesy – formují převzetí projektu²⁶

Projektový manažer

Projektový manažer má plnou odpovědnost za plánování a realizaci projektu na taktické a operativní úrovni a odpovídá za projekt jako celek. Další činnosti, kterými se projektový manažer zabývá, jsou:

- plánování, organizování a koordinování prací
- vedení, monitorování a kontrola projektu
- odpovědnost za výběr pracovní skupiny a její transformaci do týmu
- podávání zprávy o postupu vzhledem k plánu
- analýza a řešení případných problémů s projektovým týmem

Jakmile projektový manažer shromáždí všechny základní údaje o projektu, pak dalším krokem je zformování projektového týmu.

²⁵ Skalický, J., Vostracký, Z. Projektový management. Západočeská univerzita v Plzni, 2000, 2. vydání, ISBN 80-7082-590-1, s. 11

²⁶ Fiala, P. Projektové řízení - modely, metody, analýzy. Praha: Professional Publishing, 2004. ISBN – 80-86419-24-X, s. 18

Projektový tým

Do projektového týmu patří lidé podílejících se na jednotlivých pracích a činnostech projektu.

Pro dobré fungování projektového týmu je nutné dodržovat určité zásady, mezi které patří:

- zajistit, aby projektový tým rozuměl cíli projektu
- poskytnout příležitost pro realizaci názorů všech členů týmu
- vytvořit atmosféru důvěry a odhodlání
- zajistit, aby byli všichni členové týmu informováni
- plánovat, koordinovat, monitorovat a kontrolovat práce všech členů týmu
- zajistit, aby všichni věděli, co se musí udělat
- týmově analyzovat a řešit všechny problémy²⁷

2.2.4 Neziskový sektor

Obecně platí, že neziskový sektor je důležitou součástí ekonomického i politického prostředí každé vyspělé země.

Do neziskového sektoru patří například subjekty poskytující veřejné služby, subjekty pracující pro své členy, subjekty financující činnosti ostatních apod. Působí v mnoha veřejně prospěšných oblastech, jako jsou sociální služby, péče o zdravotně postižené, ochrana životního prostředí, kultura a ochrana kulturních památek nebo rozvoj komunit. Další významnou oblastí neziskové práce je i oblast sportu.

Neziskové organizace

Nezisková organizace je v nejširším smyslu slova každá organizace, která byla založena za jiným účelem než k podnikání. Jejich cílem tedy není finanční zisk, ale schopnost naplňovat poslání organizace. Za neziskové organizace lze proto považovat i všechny rozpočtové a příspěvkové organizace, církve, odbory, politické strany a hnutí i profesní komory.

„Neziskové organizace jsou charakterizovány jako organizace, které nevytváří zisk k přerozdělení mezi své vlastníky, správce nebo zakladatele; zisk sice mohou vytvořit, ale musí ho zase vložit zpět k rozvoji organizace a plnění jejích cílů.“¹⁴

²⁷ Fiala, P. Projektové řízení - modely, metody, analýzy. Praha: Professional Publishing, 2004. ISBN – 80-86419-24-X, s. 20-21

V České republice se lze setkat se čtyřmi základními typy nestátních neziskových organizací, mezi které patří:

- občanská sdružení
- nadace a nadační fondy
- obecně prospěšné společnosti
- církevní právnické osoby

Mezi oblasti působení neziskových organizací se řadí:

- kultura, ochrana památek, umění
- výzkum a vzdělávání
- zdravotní péče a sociální služby
- ochrana životního prostředí, ekologická výchova
- ochrana lidských práv
- rovné příležitosti
- komunitní rozvoj
- práce s dětmi a mládeží
- rekreace, sport, tělovýchova
- ostatní (např. podpora neziskového sektoru, jeho PR, informační služby, podpora dárcovství a dobrovolnictví)²⁸

²⁸ Neziskovky.cz: Co to je neziskový sektor. [online]. [cit. 2007-12-1]. Dostupný na [www: <http://neziskovky.cz/cz/fakta/neziskovy-sektor-v-cr/co-to-je-neziskovy-sektor/>](http://neziskovky.cz/cz/fakta/neziskovy-sektor-v-cr/co-to-je-neziskovy-sektor/).

2.3 Propagace a public relations

2.3.1 Co je to public relations?

Pojem public relations, který se často uvádí jen pod zkratkou PR, pochází z angličtiny a lze ho přeložit jako „vztahy nebo styk s veřejností.“ Obecně jsou jím myšleny techniky a nástroje, pomocí kterých instituce nebo firma buduje a udržuje vztahy se svým okolím a s veřejností. Public relations je dlouhodobá cílevědomá činnost, která by měla mimo jiné zajišťovat poskytování informací veřejnosti a zároveň získávání zpětné vazby a dalších informací od veřejnosti. Důležitým hlediskem PR je zajištění obousměrné komunikace, čímž se liší např. od reklamy. PR jsou také důležitou součástí sociální komunikace.²⁹

Definice, která byla přijata v roce 1978 Institutem Public Relations uvádí, že: „*PR činnost je záměrné, plánované a dlouhodobé úsilí vytvářet a podporovat vzájemné pochopení a soulad mezi organizacemi a jejich veřejností.*“³⁰

PR obecně provádí buď zvláštní oddělení uvnitř firmy nebo různé PR agentury či komunikační agentury. V České republice tyto agentury sdružuje především Asociace Public Relations Agentur (APRA). PR agentury jsou specializované společnosti, které pro své klienty navrhnou, vytvoří a provádí tzv. PR kampaně.³¹

Public relations jsou jednou z aktivit, které patří pod souhrnný pojem propagace, která je součástí marketingového mixu. Propagaci můžeme definovat jako: „*Propagace je komunikace, která usiluje o změny ve znalostech, chování a postojích cílových skupin ve vztahu k předmětu propagace.*“³²

Vzhledem k zaměření mé práce se budu věnovat jen jednomu z typů public relations a to PR v nekomerční sféře. Zde se daleko více oproti jiným typům klade důraz na: „*navázání*

²⁹ Wikipedie, otevřená encyklopedie: Public relations. [online]. [cit. 2008-2-5]. Dostupný na www: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Public_relations>.

³⁰ Apra – Co je PR. [online]. [cit. 2008-02-05]. Dostupný na www: <http://www.apra.cz/cz/index.php?show_page=text§ion=7>.

³¹ Wikipedie, otevřená encyklopedie: PR agentura. [online]. [cit. 2008-2-5]. Dostupný na www: <http://cs.wikipedia.org/wiki/PR_agentura>.

³² Adhotline – příručka pro reklamu. [online]. [cit. 2008-02-06]. Dostupný na www: <http://www.adhotline.cz/base/free1/012MK_free.php>.

a udržování vzájemného porozumění, vzájemné důvěry, respektu a sociální odpovědnosti mezi organizacemi a veřejností.“ PR aktivity jsou chápány jako proces, který směřuje k vytvoření pozitivních postojů na základě znalostí nebo k přeměně negativních postojů na pozitivní.³³

Důvody použití public relations

PR jsou prostředkem, který používají jednotlivci a organizace, které si přejí:

- přesvědčit
- prodat
- vzdělávat
- podpořit určité jednání, činnost
- stimulovat určitá přání
- vzbudit uvědomění a vyvolat zájem atd.³⁴

2.3.2 Nástroje public relations

Hlavním cílem PR u organizací působících v sociální oblasti je upozorňovat na nabízené služby, dávat o sobě vědět potenciálním klientům a získávat prostředky na poskytování svých služeb. Možností jak oslovit veřejnost, je mnoho. Mezi základní nástroje komunikace s médii se řadí tiskové zprávy. Dalšími možnostmi jak dát o sobě vědět jsou prezentace, dny otevřených dveří, výstavy či různé benefiční a společenské akce.³⁵

„Nástroje Public Relations slouží k vytváření oboustranných a všestranných vztahů mezi organizací a veřejností. Proto jejich podstatou je cílevědomé budování vzájemných vztahů mezi organizací a veřejností.“³⁶

Mezi nejdůležitější nástroje PR patří:

- letáky – poštou rozesílané nebo veřejnosti rozdávané reklamní prospekty
- inzerce a propagační materiály – veřejné sdělení formou plakátů, brožurek, reklamních panelů či inzerátů v tisku

³³ Apra – Co je PR. [online]. [cit. 2008-02-05]. Dostupný na [www: <http://www.apra.cz/cz/index.php?show_page=text§ion=7>](http://www.apra.cz/cz/index.php?show_page=text§ion=7).

³⁴ Apra – Proč, kdo a kdy používá. [online]. [cit. 2008-02-05]. Dostupný na [www: <http://www.apra.cz/cz/index.php?show_page=text§ion=7.1.2>](http://www.apra.cz/cz/index.php?show_page=text§ion=7.1.2).

³⁵ Novotná, E. a kol.: PR management, Oeconomica, Praha 2006, ISBN 80-245-1047-2, str. 142

³⁶ Kohout, J.: Veřejné mínění, image a metody public relations, Management Press, Praha 1999, ISBN 80-7261-006-6, str. 33-34

- akce a události (dny otevřených dveří, výstavy, happeningy, akce pro veřejnost)
- sponzoring (pro neziskové organizace ve smyslu příjemce, spojení s významným dárcem)
- vnitřní komunikace (Intranet, časopisy, výroční zprávy)³⁷
- výstavy a veletrhy, veřejné prezentace
- internet – webové stránky
- hromadná rozesílka elektronickou poštou
- komunikace s médii – tiskové zprávy, rozhovory, publicita, články v médiích, pozvání novinářů na pořádané akce
- veřejné akce – besedy, kulturní akce, představení, dny otevřených dveří³⁸

2.3.3 Propagace v oblasti dobrovolnictví

Postoje veřejnosti k dobrovolnictví

V povědomí veřejnosti není ještě v dnešní době úplně jasný pojem dobrovolnictví. Lidé často nechápou, že někdo dělá něco jen tak – zadarmo pro druhého. Dokládají to údaje z Výzkumu dárcovství a dobrovolnictví z roku 2001, kde se například uvádí, že v roce 1999 se dobrovolné práci věnovalo pouze 8% obyvatel České republiky. Ale na druhou stranu se počet dobrovolně odpracovaných hodin v roce 1999 u aktivních dobrovolníků zvýšil v porovnání s rokem 1998. Nejvíce hodin pak odpracovali dobrovolníci pro organizace působící v oblasti sociálních služeb. Z výzkumu také dále vyplynulo, že téměř všem (95%) dobrovolníkům přinesla dobrovolná práce pocitu, že dělají něco smysluplného, něco co má jasný cíl. Celkově z výzkumu vyplývá, že postoje české veřejnosti k dobrovolnictví a jeho možnostem jsou spíše skeptické.³⁹

Z tohoto důvodu je potřeba věnovat propagaci dobrovolnictví čas a energii, jenž mohou být využity nejen ke změnám postojů veřejnosti, ale především k získávání nových dobrovolníků či lidí podporujících dobrovolnictví.

³⁷ Třetí patro: Nejdůležitější nástroje PR. [online]. [cit. 2008-2-7]. Dostupný na [www: <http://www.tretiapatro.cz/index.php?cmd=page&id=55>](http://www.tretiapatro.cz/index.php?cmd=page&id=55).

³⁸ Pospíšil, P. Efektivní Public Relations a media relations. 1. vydání. Computer Press, a.s. Praha 2002. ISBN 80-7226-823-6, s. 14-15

³⁹ Tošner, J. a kol.: Dobrovolníci a metodika práce s nimi v organizacích, Portál, Praha 2006, ISBN 80-7367-178-6, s. 50-52

Bez jakéhokoliv způsobu propagace se o možnosti být dobrovolníkem dozví jen málo mladých lidí. Konkrétní způsoby získávání dobrovolníků poté záleží na tvořivosti koordinátora. Uvádí se, že dobrými „náboráři“ ve školách jsou např. dobrovolníci z předchozích let, kteří mohou sdělit své zkušenosti a poznatky.

Nejčastěji používané formy získávání dobrovolníků a propagace dobrovolnictví jsou:

- **Leták, plakát, vývěska** – jde o velmi často používaný způsob, jak informovat veřejnost o tom, co organizace dělá a proč potřebuje dobrovolníky
- **Místní tisk, regionální rozhlasové či televizní vysílání** – práce s těmito médii by měla být prioritou každé organizace, protože jejich prostřednictvím se informace dostanou tam, kde je potřebuje
- **Náborová akce** – jde o cílené získávání dobrovolníků pro určitou konkrétní činnost, je často spojená s akcí, u které se předpokládá větší zájem veřejnosti – kulturní akce, výstava, apod.
- **Spolupráce s dobrovolnickými centry** – s rozšiřováním činností institucí podobného typu přibývá možností, jak připravit cílené kampaně zaměřené na získávání dobrovolníků
- **Střední a vysoké školy** – studenti jsou u nás nejvděčnějším zdrojem dobrovolníků. Aby je však organizace získala, nestačí jen plakátek na nástěnce, je třeba přijít mezi ně nebo pro ně připravit speciální akci, kde se jim předvede konkrétní činnost a poskytnou se více informací k seznámení s dobrovolnictvím.
- **Osobní kontakty** – jsou jedny z nejčastěji využívaných, většinou fungují přes příbuzné a známé. Je to způsob velmi efektivní, ale časově náročný a okruh známých se může brzy vyčerpat. Pro malou neziskovou organizaci je to ale nejpřirozenější a nejschůdnější forma, jak začít s dobrovolnictvím.

Obečně se doporučuje kombinovat vždy několik forem pro větší efektivnost. Zejména v začátcích je potřeba věnovat informovanosti veřejnosti hodně času a energie. Po nějakém čase již začne působit nejsilnější způsob propagace tzv. „od úst k ústům“, kdy si lidé sdělují své zkušenosti a zážitky z dobrovolné činnosti.⁴⁰

⁴⁰ Tošner, J. a kol.: Dobrovolníci a metodika práce s nimi v organizacích, Portál, Praha 2006, ISBN 80-7367-178-6, s. 77-78

2.4 Dobrovolnický program Pět P

2.4.1 Dobrovolnická centra

Dobrovolnické programy vznikají většinou v dobrovolnických centrech, která zajišťují metodickou podporu organizací spolupracujících s dobrovolníky. V rámci podpory je to především výběr, výcvik a supervize dobrovolníků, dále výcvik a supervize koordinátorů dobrovolníků a supervize organizace z hlediska dobrovolnictví, vydávání odborných publikací, pořádání různých seminářů a poradenství. Dobrovolnická centra také zajišťují propagaci dobrovolnictví a vedou databáze dobrovolníků a organizací s nimi spolupracujících. Dobrovolnické organizace se zabývají organizací dobrovolné činnosti. Fungují většinou jako informační a kontaktní základny pro ty, kteří se chtějí stát dobrovolníky a pro organizace dobrovolníky hledající.⁴¹

Od roku 1993 je u nás jako hlavní organizace v této oblasti Hestia – Národní dobrovolnické centrum, jehož posláním je „rozvoj a podpora dobrovolnictví“. Ta v současné době realizuje aktivity pro profesionály z oblasti dobrovolnictví a neziskového sektoru, firmám nabízí různé činnosti podporující dobré vztahy podnikatelského sektoru s místní komunitou a sociální odpovědnost firem, studentům a veřejnosti nabízí knihovnu s unikátní literaturou o problematice dobrovolnictví. Hestia také spolupracuje na rozvoji dobrovolnictví se státní správou a samosprávou, dobrovolnickými centry a dalšími partnery v ČR i v zahraničí.⁴²

Dobrovolnická centra pak kromě základní činnosti, kterou jsou semináře, výcviky či databáze, realizují vlastní projekty a činnosti podle místních podmínek a potřeb v České republice. Mezi takové program patří i Program Pět P, kterému se budu dále podrobněji věnovat.

2.4.2 Program Pět P

Program Pět P je nestátně sociálně preventivní volnočasový program určený dětem ve věku 6 - 15 let, které to mají jakýmkoli způsobem v životě složitější, než jejich vrstevníci. Je zaměřen na řešení sociálních a komunikačních obtíží dětí a funguje na principu přátelského vztahu dítěte s dospělým dobrovolníkem. Pět P v jeho názvu znamená **přátelství, prevenci, pomoc, péči a podporu.**

⁴¹ Dobrovolnická centra a programy v ČR. [online]. [cit. 2007-11-30]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/1_centra.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/1_centra.shtml).

⁴² Hestia. [online]. [cit. 2007-11-10]. Dostupný na [www: <http://www.hest.cz/ndc.shtml#>](http://www.hest.cz/ndc.shtml#).

Historie Pět P

Program Pět P pochází z USA, kde již více než sto let funguje jeho obdoba programu Big Brothers, Big Sisters. V devadesátých letech se tento americký program začal orientovat na zvýšení popularity hnutí po světě. Byla založena mezinárodní asociace Big Brothers, Big Sisters International. Ta se v čele se svou prezidentkou Dagmar McGill a podporou Open Society Fund (OSF) zaměřila na země východní Evropy.

V České republice funguje program Pět P od roku 1995 a v současné době má 23 poboček ve větších městech po republice. Ze začátku fungoval v rámci OSF, v roce 1996 jej převzalo v té době vzniklé občanské sdružení Hestia, které jej mělo jako svůj pilotní program. Od té doby pod její patronací vznikly další dobrovolnické programy, program Pět P je však nejstarší a nejrozšířenější z nich. Napomohlo k tomu i založení Asociace Pět P v České republice, která vznikla, aby koordinovala úsilí jednotlivých center.⁴³

Asociace Pět P v České republice

Asociace vznikla v červnu roku 2001. Je zastřešujícím občanským sdružením pro program Pět P v celé České republice. Vznikla reakcí na stoupající počet regionálních poboček a na zvyšující se náročnost na celostátní koordinaci programu. Bylo potřeba založit organizaci, která by převzala roli celostátního garanta a koordinátora programu. Dne 27. 9. 2001 byla Asociace slavnostně přijata za člena mezinárodní organizace Big Brothers Big Sisters International.

Cíle Asociace jsou:

- sdružovat manažery, koordinátory, supervizory, dobrovolníky a další účastníky a spolupracovníky Programu Pět P
- podporovat implementaci Programu Pět v České republice
- působit jako zastřešující orgán Programu Pět P v ČR ve vztahu ke státním i nestátním, domácím i zahraničním organizacím
- být partnerem domácím i zahraničním organizacím zabývajícím se dobrovolnictvím, práci s dětmi a mládeží či podobnými cíli
- prostřednictvím Programu Pět P všestranně podporovat rozvoj dobrovolnictví v ČR⁴⁴

⁴³ Pět P. [online]. [cit. 2007-9-2]. Dostupný na [www: <http://petp.hest.cz/index.php?sekce=7>](http://petp.hest.cz/index.php?sekce=7).

⁴⁴ Národní koordináční centrum Asociace Pět P v České republice. [online]. [cit. 2007-12-2]. Dostupný na [www: <http://www.spektrumkm.cz/narodni_%20koordinacni_%20centrum_asociace_pet_p_v_cr.htm>](http://www.spektrumkm.cz/narodni_%20koordinacni_%20centrum_asociace_pet_p_v_cr.htm).

„Lze říci, že síla Asociace leží v její rozmanitosti – jednotlivé regiony spojuje společná základní metodika, její aplikace se však liší a přizpůsobuje místním podmínkám, složení dobrovolnického týmu a konec konců i preferencím koordinátorů. Výhodou je to, že program má na jednu stranu svoji tvář a zároveň je přizpůsobivý.“⁴⁵

Realizace Pět P

Pomoc dětem v Programu Pět P spočívá v pravidelném setkávání a trávení volného času dítěte s vybraným dobrovolníkem. Jejich společné schůzky probíhají jedenkrát týdně 2 až 3 hodiny po dobu 10 měsíců. Odborně sestavená dvojice dítěte a dobrovolníka se spolu věnuje volnočasovým aktivitám, které si společně domlouvá.

Většina dětí se do Programu Pět P dostává na doporučení výchovných poradců ze ZŠ, psychologů, sociálních pracovníků, nebo koordinátorku kontaktují i sami rodiče.

Potenciální dobrovolníci, kteří se přihlásí do Programu Pět P, prochází výcvikem, který je zaměřen na sebepoznání, zjištění motivace pro tuto činnost či přehrávání modelových situací, ke kterým může ve vztahu dítěte a dobrovolníka dojít. Součástí výcviku je také orientační psychologické vyšetření a ověření předpokladů pro dobrovolnickou činnost. Nechybí ani poznání ostatních dobrovolníků a hraní poznávacích a týmových her. Cílem takového výcviku je co nejlépe připravit dobrovolníka pro jeho budoucí roli.

Při vytváření dvojice dobrovolník – dítě se zohledňují požadavky dětí, případně rodičů, i dobrovolníků. Dvojice se vybírají na základě shodnosti zájmů a představ a hlavní důraz se klade na uspokojení potřeb dítěte. Po vytipování budoucí možné dvojice koordinátorka programu kontaktuje dítě, rodiče i dobrovolníka a domluví první společnou schůzku, kde se navzájem představí. Tato první schůzka se nazývá „kontraktační“ a slouží k prvnímu kontaktu obou stran, k podpisu důležitých dokumentů a k prvnímu poznávání dítěte s dobrovolníkem. Po této schůzce je uzavřena smlouva s dobrovolníkem a dvojice si již samostatně domlouvají své schůzky a tráví spolu čas např. procházkami, návštěvou kina či cukrárny a v nepříznivém počasí návštěvou klubovny, kde mohou malovat, hrát hry nebo si jen tak povídat a smát se.

⁴⁵ Pět P. [online]. [cit. 2007-12-2]. Dostupný na [www: <http://hestia.ecn.cz/PetP/index.php?sekce=7>](http://hestia.ecn.cz/PetP/index.php?sekce=7).

Součástí realizace Programu Pět P jsou také pravidelné měsíční **supervize**⁴⁶, které slouží k setkání všech dobrovolníků spolu se supervizorkou a koordinátorkou programu. Zde si dobrovolníci mohou sdělit své zkušenosti, úspěchy, nápady, ale mají i možnost řešit případné problémy, které se ve vztahu s dítětem mohou objevit.

Supervizorem v Programu Pět P se většinou stává psycholog, lékař, pedagog či jiný odborník, který se ve své profesi setkává s problematikou dětí a mládeže. Je garantem toho, aby Program Pět P neprobíhal nahodile a neodborně a aby se dobrovolníci měli po odborné stránce na koho obrátit.

Koordinátor v Programu Pět P má na starost získávání a výběr dobrovolníků a jejich následný výcvik, spolu se supervizorem získávání a výběr dětí, rozhovory s rodiči a dětmi, vytváření dvojic či udržování pravidelného kontaktu s institucemi, rodiči a dobrovolníky. Vystupují také jako garanti metodiky programu a nesou zodpovědnost za fungování dvojic v rámci pravidel, která jsou předem stanovená.

„Pět P je jedním z dobrovolnických programů, který funguje na principu „jeden na jednoho“, tzn., že jeden dospělý dobrovolník se pravidelně věnuje jednomu dítěti. Vytváří se tak dlouhodobý kamarádský vztah, který je pro děti i dobrovolníky obrovským přínosem.“⁴⁷

Přínosy Pět P

Cílem Programu Pět P je prospět dětem školního věku, kterým by přineslo užitek přátelství se starším kamarádem. Mohou to být děti, které mají nějaký sociální či zdravotní problém, velmi nadané děti v kolektivu izolované nebo děti jakkoliv ve společnosti znevýhodněné.

Kontakt dítěte s dobrovolníkem dává dítěti zcela novou emoční zkušenost, navozuje jiné, než dosud zaběhané způsoby přátelství se svými vrstevníky.⁴⁸ Zároveň se stává, že schůzky v Programu Pět P jsou občas pro některé děti jedinou volnočasovou aktivitou.

„Dlouhodobý vztah dítěte s dobrovolníkem má vytvořit prostor pro růst sociálních dovedností, posilovat sebevědomí dítěte a rozšířit jeho motivaci k navazování přirozených vrstevnických

⁴⁶ **Supervize** je zprostředkování nezátíženého náhledu na činnost, kterou člověk vykonává, s cílem vyvarovat se chyb, s cílem osobního a profesního růstu nebo s cílem potvrzení kvality této činnosti. (Dostupné z WWW: <http://www.psychoterapeut.cz/index.php?act=left&id=7>)

⁴⁷ Pět P. [online]. [cit. 2007-8-20]. Dostupný na [www: <http://www.petp.cz/program.htm>](http://www.petp.cz/program.htm).

⁴⁸ Sedláková, J.: O Pět P, prezentace o Programu Pět P, Jindřichův Hradec, 2004

vztahů. Dítě má tak nového kamaráda „jen pro sebe“, který na něj má čas, má se komu svěřit, s kým si hrát, rozvíjet své dovednosti či získávat nové. Díky tomu může postupně nabývat zdravé sebejistoty a osvojit si prosociální vzorce chování i prožívání.“⁴⁹

Přínosem pro dobrovolníka v Programu Pět P mohou být tyto skutečnosti:

- nový pohled na život právě tím, že pracuje dobrovolně
- možnost pracovat v týmu, trénink týmové komunikace
- možnost účasti na psychologickém výcviku před zahájením aktivity
- získání praktických dovedností z komunikace a psychologie
- smysluplné využití volného času
- praktické zkušenosti z práce s dětmi - bohatý přínos pro budoucí rodinný život
- možnost být vzorem a navázat přátelství
- možnost hledání motivace pro dítě i sebe sama
- poznání a obohacení osobního života
- učení se zodpovědnosti své i dětské⁵⁰

„Je třeba zdůraznit, že Program Pět P přirozenou a nenásilnou formou šíří myšlenku dobrovolnictví mezi lidmi a zároveň přispívá, díky své kvalitně propracované metodice, rozvoji dobrovolnických center a jejich managementu.“⁵¹

⁴⁹ Pět P – popis. [online]. [cit. 2007-12-13]. Dostupný na [www: <http://petp.hest.cz/index.php?sekce=6>](http://petp.hest.cz/index.php?sekce=6).

⁵⁰ Sedláková, J.: O Pět P, prezentace o Programu Pět P, Jindřichův Hradec, 2004

⁵¹ PhDr. Jiří Tošner, Praha, květen 2001 (Dostupné z WWW: http://www.hest.cz/5p_5.shtml)

3 Praktická část

3.1 Pět P v Jindřichově Hradci a jeho propagace

V teoretické části mé práce jsem v kapitole č. 2.4 obecně popsala a vysvětlila, co je program Pět P, jak funguje, co je jeho náplní a co může účast v něm mladým lidem přinést. Nyní bych se chtěla konkrétněji zaměřit na Pět P fungující již několik let v Jindřichově Hradci.

V Jindřichově Hradci spravují program dvě hlavní osoby, kterými jsou koordinátorka a supervizorka. Ty provázejí dobrovolníky a jejich „malé kamarády“ od vzniku jejich přátelství až po formální ukončení kontraktu. Vytvářejí odborné zázemí pro laický vztah dobrovolníka s dítětem. Podle pravidel Pět P absolvují také dobrovolníci v Jindřichově Hradci výcvik, kde se blíže seznamují s metodikou programu, osvojují si roli dobrovolníka, učí se zachovávat hranice a během skupinové práce mapují své možné obavy i své motivace. Součástí výcviku je orientační psychologické vyšetření a individuální pohovor s psychologem. V Pět P v Jindřichově Hradci se pracuje s tzv. americkým (manažerským) modelem práce s dobrovolníky.

Pět P v Jindřichově Hradci se od jiných měst liší především svými dětskými klienty. Zde je program zaměřen především na děti zdravotně handicapované – tedy mentálně či tělesně postižené, které ve školách či mezi svými vrstevníky nemají tolik kamarádů nebo nemají mnoho možností pro zájmové aktivity a mohou se tak cítit izolované. Jsou zde ale také děti zdravé, které třeba žijí v neúplné rodině, mají sociální nebo psychické problémy, mají handicapovaného člena rodiny nebo jim třeba jen chybí ten správný kamarád. Děti v Jindřichově Hradci se do programu mohou dostat na doporučení pedagogů, výchovných poradců nebo i z vlastního zájmu rodičů.

Počátky programu v Jindřichově Hradci

Program Pět P je v Jindřichově Hradci realizován od září 2003 na Fakultě managementu Vysoké školy ekonomické, původně jako pilotní projekt s vazbou na výuku. S nápadem začít s tímto programem přišla jeho koordinátorka Mgr. Jaroslava Sedláková, Ph.D., když chtěla propojit teoretickou výuku s praxí a sama se také zapojit do sociální politiky. Dobrovolnictví

jí také nabízelo možnost intenzivnější práce se studenty, kterým nabídla spolupráci a ti se tak stali prvními dobrovolníky a podíleli se také na koordinaci tohoto projektu.⁵² Od roku 2003 již uplynulo mnoho chvil naplněných zážitky, společnými akcemi a radostí a letošní rok běží již 5. ročník programu Pět P v Jindřichově Hradci. Nyní se tedy budu postupně věnovat jednotlivým ročníkům programu v jeho pětileté historii.

1. ročník Pět P v Jindřichově Hradci

První ročník programu Pět P v Jindřichově Hradci začal spolu se školním rokem 2003-2004. Tehdy začínal za pomoci a podpory Občanského sdružení OKNA, které podporuje lidi s handicapem na jejich cestě k plné integraci do všech oblastí občanské společnosti. Díky této spolupráci program získal supervizorku, kterou se stala PaedDr. Drahomíra Blažková – povoláním speciální pedagog a terapeut. V říjnu 2003 se uskutečnil první nábor dobrovolníků, jimiž se stalo 11 studentů Fakulty managementu. Výcvikový kurz, na němž se budoucí dobrovolníci připravovali na svou novou roli, proběhl ve dnech 24. – 26. 10. 2003 v Zahrádkách. Po výcviku následovali pohovory s rodiči, dětmi i dobrovolníky, uzavřely se první smlouvy a mohly tak začít nové vztahy dětí a jejich velkých kamarádů. V prvním ročníku probíhaly schůzky mezi 10 dvojicemi, kdy se dobrovolníci s dětmi scházeli 2 – 3 hodiny týdně a trávily spolu různými způsoby svůj volný čas. Dále se také konaly pravidelné supervize spolu s koordinátorkou a supervizorkou, kde mohli dobrovolníci povídat o svých nově získaných kamarádech a zážitcích s nimi. Společnými akcemi dobrovolníků a dětí byla Mikulášská nadílka, benefiční ples občanského sdružení OKNA s názvem „Okna dokořán“, maskarní ples s názvem „Popelčín ples“ a největší akcí byl letní tábor ve stylu školy kouzel, který se konal v červenci 2004 v Lutové.

Nejtěžší **propagace** programu Pět P v Jindřichově Hradci byla jistě v jeho začátcích. Bylo potřeba dát vědět veřejnosti a především mladým lidem, co nového ve městě v oblasti sociálních služeb vzniklo a k čemu mohou sami přispět nebo se zapojit. V 1. ročníku programu byl jednou z větších propagačních akcí ples „Okna dokořán“, o němž a několika dalších aktivitách bylo vydáno několik článků v místním tisku. Propagačním materiálem, který vznikl po prvním roce, byla závěrečná zpráva 1. ročníku.⁵³

⁵² Pracovní skupina projektu „Pomocí k přátelství“: Publikace Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci, Jindřichův Hradec 2007

⁵³ Sedláková, J.: Závěrečná zpráva projektu Pět P v Jindřichově Hradci – 1. ročník

2. ročník Pět P v Jindřichově Hradci

S novým školním rokem 2004 – 2005 pokračoval další ročník Pět P v Jindřichově Hradci. Našli se noví dobrovolníci, kteří se zúčastnili víkendového výcviku, tentokrát od 5. do 7. listopadu 2004. Celkem bylo 11 nových dobrovolníků a z prvního ročníku pokračovali 3 již zkušenější dobrovolníci. Ti stihli ještě koncem roku 2004 uspořádat pro děti Mikulášskou besídku. Pro školní rok 2004/2005 se z nových i stávajících dobrovolníků podařilo vytvořit 11 dvojic, které se scházeli po dobu 10 měsíců na svých schůzkách. Dobrovolníci se také zúčastnili pravidelných supervizí s koordinátorkou a supervizorkou.

Rok 2005 byl pro jindřichohradecké Pět P ve znamení významných změn a událostí. První z nich bylo v únoru získání prostor k pronájmu, které byly slavnostně otevřeny 22. února 2005 a od té doby slouží dvojicím jako klubovna a místo pro konání supervizí. Lidé z Pět P tak získali zázemí pro hry s dětmi, plánování společných akcí či možnost půjčit si některou z odborných publikací, které jsou v této klubovně k dispozici. Druhou novinkou bylo získání akreditace od Ministerstva vnitra ČR podle zákona o dobrovolnické službě v srpnu 2005. Další příjemnou událostí, která byla zároveň propagací programu Pět P, bylo získání čestného ocenění s uznáním komise v soutěži Křesadlo 2004 dobrovolnici Anně Smejkalové za náročnou komunikaci s těžce postiženým klientem. Z akcí, které v roce 2005 Pět P pořádalo, byl nejprve benefiční ples „Okna do pohádky“, kterého se zúčastnili i dobrovolníci, jež zde dostali kytičky od dětí a veřejné poděkování s velkým potleskem za jejich dobrovolnou činnost. V dubnu se opět konal tradiční maškarní ples s názvem Dobro a zlo, kterého se zúčastnil i vážený host paní Jan Honey z Anglie. O letních prázdninách se opět konal letní tábor v Lutové pro děti z Pět P. Na něj navazující podzimní potáborové setkání se konalo v říjnu 2005, kam se přišli již podívat i mladí lidé z řad zájemců o to být dobrovolníkem.

Propagační akce ve 2. ročníku byly: benefiční ples, společné akce dětí a dobrovolníků a také letní tábor. Na některých z akcí byla přítomna i média, díky kterým jsme mohli dát o sobě vědět veřejnosti. Během roku bylo také napsáno několik článků informujících o činnostech Pět P a nechybělo ani vydání závěrečné zprávy za uplynulý ročník.⁵⁴

3. ročník Pět P v Jindřichově Hradci

Pro nový školní rok 2005/2006 se rozhodlo pokračovat 7 dobrovolníků. Pro nové dobrovolníky, mezi nimiž byli jak studenti Fakulty managementu, tak i studenti středních škol

⁵⁴ Sedláková, J.: Závěrečná zpráva projektu Pět P v Jindřichově Hradci – 2. ročník

v Jindřichově Hradci a poprvé také žena ekonomicky aktivní, proběhl výcvikový kurz ve dnech 4. – 6. listopadu 2005 opět v Zahrádkách. V novém školním roce probíhali schůzky mezi 10 dvojicemi. Dne 1. 2. 2006 se na Fakultě managementu VŠE konalo slavnostní oceňování dobrovolníků Jihočeského kraje za rok 2005, jež bylo pro Pět P velmi úspěšné. Dvě dobrovolnice převzaly ocenění „Nejlepší dobrovolníci roku za Jihočeský kraj“ a cenu Křesadlo získala také supervizorka Pět P PaedDr. Drahomíra Blažková za nezištnou práci pro občanské sdružení OKNA a snahu pomoci lidem s handicapem. Tato akce opět zvýšila povědomí programu Pět P nejen mezi obyvateli Jindřichova Hradce. V březnu se konal opět benefiční ples „Pro Okénko“, jehož výtěžek byl věnován na opravy darem získaného domku a zároveň plánovaného komunitního centra Okénko, kde byl v dubnu pořádán také Den otevřených Oken. Do konce školního roku se konaly pravidelné individuální schůzky dětí a dobrovolníků, které podle signálů ze strany dětí a rodičů probíhají ke spokojenosti a prospěchu dětí a tedy i celého týmu Pět P, a konaly se také společné supervize. Na začátku letních prázdnin se již třetím rokem sešla skupina dobrovolníků v Lutové na letním táboře, tentokrát ve stylu „Z pohádky do pohádky“. Vzpomínky na tábor si všichni přítomní připomněli na listopadovém potáborovém setkání.

Z propagačních akcí, které se konaly během 3. ročníku, bych zmínila především již tradiční benefiční ples, na který jsou každoročně zváni zástupci města, představitelé podnikatelské sféry a také veřejnost. Nejen o pořádaných akcích bylo během roku napsáno 15 článků v různých periodikách (např. Jindřichohradecký zpravodaj, Listy Jindřichohradecka apod.) a na konci ročníku závěrečná zpráva o činnosti programu. V tomto ročníku nás také na jedné ze supervizí navštívila Česká televize, která s námi natočila reportáž o Pět P do zpravodajství.⁵⁵

4. ročník Pět P v Jindřichově Hradci

Na potáborovém setkání 3. ročníku se již objevili někteří z nových dobrovolníků, kterých bylo spolu s několika pokračujícími pro nový školní rok 2006/2007 celkem 11 působících přímo v Pět P. Víkendového výcviku koncem října 2006 se spolu s koordinátorkou, supervizorkou a asistentkou koordinátorky zúčastnilo 8 nových dobrovolníků, z nichž se dvě dobrovolnice rozhodly působit v programu **HELPP**⁵⁶ a v Pět P pomáhat při společných

⁵⁵ Sedláková, J.: Závěrečná zpráva projektu Pět P v Jindřichově Hradci – 3. ročník

⁵⁶ HELPP (Hledáme Empatii Laskavost Přijetí Podporu) – volnočasový program určený pro mladé lidi s handicapem, kteří nemohou najít uplatnění na trhu práce. (Více informací na: <http://okna.rimini.cz/helpp.php>)

akcích. Noví „vyškolení“ dobrovolníci se přidali k těm pokračujícím z minulého ročníku a v novém roce probíhaly schůzky 11 dvojic a všichni se také společně účastnili supervizí. Pro děti se konaly společné akce všech dvojic, na které přišli také příznivci Pět P či příbuzní dětí i dobrovolníků. Ještě před koncem roku 2006 se dobrovolníci a děti setkaly na Vánoční besídce. Od ledna začala skupina studentů a zároveň dobrovolníků Pět P pracovat na projektu s cílem zvýšení propagace a povědomosti mladých lidí o Pět P. I v roce 2007 se konalo slavnostní předání cen Křesadlo za uplynulý rok, kde získala opět dobrovolnice Pět P čestné uznání v soutěži „Nejlepší dobrovolník roku za Jihočeský kraj“ za své dlouholeté působení v programu a stejně tak několikaleté přátelství s malou kamarádkou. S příchodem jara se konal již tradiční benefiční ples s názvem „Okénkem k radosti“, jehož výtěžek byl stejně jako minulý rok věnován na opravy komunitního centra Okénko. O prázdninách uspořádalo 16 dobrovolníků letní tábor ve stylu „Tábor nad bobřím jezírkiem“, který se stal již tradicí a všichni z něj každoročně odjíždějí naplněni novými dojmy a zážitky.

V rámci **propagace** Pět P bylo během 4. ročníku publikováno 12 článků o programu Pět P, dobrovolnicích či o různých akcích.⁵⁷ Někteří z Pět P se zúčastnili rozhovorů do rádií na různá témata z oblasti dobrovolnictví. Jako způsob propagace slouží také vitríny umístěné v centru Jindřichova Hradce.

5. ročník Pět P v Jindřichově Hradci

Školním rokem 2007/2008 začal jubilejní 5. ročník programu Pět P v Jindřichově Hradci. Tento ročník byl provázán se studentským projektem, v jehož souvislosti se konalo několik akcí. Před a po letních prázdninách to byly besedy na středních školách, začátkem listopadu zahájení výstavy prací a fotografií dětí a dobrovolníků z Pět P a také potáborové setkání na „Gobelínce“, které bylo spojeno s oslavami 5. výročí a nechybělo tedy spoustu jídla, pití, 2 velké dorty a jako obvykle spoustu her, smíchu a radosti.

V září 2007 byla občanskému sdružení OKNA prodloužena akreditace programu Pět P do roku 2010.

V tomto školním roce se přihlásilo zatím nejvíce nových dobrovolníků – celkem 10 a s pěti pokračujícími tak vytvořili tým 15 dobrovolníků. Došlo tak ke změně oproti předchozím

⁵⁷ Sedláková, J.: Závěrečná zpráva projektu Pět P v Jindřichově Hradci – 4. ročník

ročníkům, dobrovolníci se rozdělili na dvě skupiny, z nichž jedna skupina se na supervizích schází s dosavadní koordinátorkou a supervizorkou a druhou skupinu vede asistentka koordinátorky a nová supervizorka psycholožka Jitka Balcarová.

Určitým způsobem propagace, která probíhá v každém ročníku je vyvěšení velkého barevného plakátu na Fakultě managementu, který studentům nabízí možnost zapojit se do Pět P. Stejně tak probíhá vždy na začátku školního roku na fakultě prezentace o Pět P pro studenty 1. ročníku.

3.2 Vznik projektu „Pomocí k přátelství“

První nápad začít s projektem „Pomocí k přátelství“ měla koordinátorka programu Pět P. Chtěla zapojit studenty do praktické formy projektového managementu a zároveň nějakým způsobem oslavit 5. výročí Pět P v Jindřichově Hradci a zvýšit povědomí veřejnosti o tomto programu. Se svým nápadem oslovila mě a několik studentů, kteří působí či působili v Pět P a nabídla nám spolupráci na tomto studentském projektu. Dalším, koho oslovila, byli sponzoři, kterým zaslala námět na projekt s žádostí o grant. Jedním ze sponzorů se stala Nadace Vodafone Česká republika, která naši žádost zařadila do svého grantového programu „V pohybu“ jehož cílem je rozvíjet schopnosti, dovednosti a samostatné iniciativy neformálních skupin mladých lidí. V rámci tohoto programu přispěla celou požadovanou částkou a tím nám pomohla z velké části k realizaci projektu (ukázka tiskové zprávy Nadace Vodafone Česká republika – viz Příloha č. 1). Druhým sponzorem byl rektor Vysoké školy ekonomické v Praze ve spolupráci s Českou spořitelnou, a.s., jež nám v rámci podpory studentských zájmových aktivit pro akademický rok 2006/2007 poskytly polovinu žádané částky. Na podzim roku 2006 se zformovala naše pracovní skupina, kterou vytvořili studenti Fakulty managementu a zároveň dobrovolníci programu Pět P a to ve složení: vedoucí projektu Pavla Poláková – studentka 2. ročníku, Kateřina Jaroňová – studentka 4. ročníku, Eliška Něničková – studentka 3. ročníku, Tomáš Radonský – student 5. ročníku a jako odborný garant projektu Mgr. Jaroslava Sedláková, Ph.D.

První událostí ještě před začátkem samotného projektu bylo podepsání smlouvy s Nadací Vodafone Česká republika, které se konalo v jejich sídle v Praze. Setkala jsem se s ředitelkou nadace paní Ingou Kaškelyte a její asistentkou a několika dalšími mladými lidmi, kteří se také ucházeli o grant pro své projekty. Zde jsem si vyzkoušela takovou první menší propagaci projektu, když jsem měla krátce promluvit o tom, jaký projekt chceme v rámci grantu uskutečnit a co bude jeho cílem. Paní ředitelce se náš projekt velmi líbil a posléze jsem se dozvěděla, že ona sama zná program Pět P a jeho myšlenka pomáhat dětem v těžších životních situacích je jí blízká.

Díky tomu, že jsme v plánovaném termínu měli k dispozici alespoň část grantu, tak se projekt „Pomocí k přátelství“ oficiálně rozběhl 1. února 2007 a jeho trvání bylo naplánováno na 10 měsíců, tedy do prosince 2007. V projektu jsme si stanovily dva hlavní cíle, které se dále

dělily na cíle dílčí. Hlavními cíli bylo: za 1. propagační akce k pátému výročí programu Pět P v Jindřichově Hradci a za 2. uskutečnění velkého setkání pro všechny dosavadní dobrovolníky, děti a jejich rodiče.

Mezi propagační akce jsme zařadili:

- besedy „Pomocí k přátelství“ realizované během roku na středních školách v Jindřichově Hradci, prostřednictvím nichž chceme zvýšit informovanost, podporu mladých lidí a jejich směřování k dobrovolnictví, rozvoji solidarity a sociálních dovedností
- vytvoření publikace „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci“ obsahující zážitky jednotlivých dobrovolníků a dětí
- zahájení výstavy fotografií a prací z pětileté činnosti programu Pět P spojené s velkou veřejnou besedou, křestem publikace a rautem

V rámci druhého cíle jsme se rozhodli uskutečnit setkání všech dosavadních dobrovolníků a dětí spojené s oslavou 5. výročí. Tímto zážitkovým odpolednem tak poděkovat všem dobrovolníkům, kteří věnovali či dosud věnují nejen svůj čas, ale hlavně svá srdce a přátelství dětem, které to potřebují.

3.3 Jednotlivé fáze projektu

Ještě před začátkem projektu jsme si stanovili harmonogram činností, který jsme se snažili dodržet, aby jednotlivé cíle následovaly a vše se dalo zvládnout a stihnout ve stanovenou dobu. Harmonogram je popsán v následující tabulce.

Činnost projektu	Termín
Zahájení projektu	1. února 2007
Medializace projektu	únor-listopad 2007
Příprava besed, oslovení středních škol a odborníků	únor-duben 2007
Sběr materiálů na vytvoření publikace „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci“	únor- červenec 2007
Natáčení videoankety	duben – září 2007
Uskutečnění besed na středních školách	květen- červen 2007
Vytvoření publikace „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci“ (redakce textu, vytištění)	srpen - září 2007
Příprava výstavy fotografií a prací	září 2007
Výstava fotografií a prací, beseda na Fakultě managementu a prezentace publikace a videoankety	říjen 2007
Setkání dobrovolníků a dětí	říjen 2007
Vyúčtování projektu	listopad 2007
Ukončení projektu	1. prosince 2007

Projekt jsme oficiálně zahájili podle plánu 1. února 2007. V té době jsme také dostali souhlas k zahájení medializace projektu, o kterou jsme se následně snažili po celou dobu jeho trvání. Prvním způsobem medializace bylo vytvoření informační vitríny na jednom patře Fakulty managementu, kde se mohli kolemjdoucí dozvědět základní informace o projektu a prohlédnout několik fotografií z Pět P (fotografie vitríny viz Příloha č. 7). Veřejnost a přítomné obyvatelé Jindřichova Hradce jsme o začínajícím projektu informovali na benefičním plese o. s. OKNA, který se konal 24. března. V průběhu celého projektu jsme prováděli medializaci především prostřednictvím tiskových zpráv, rozhovorů v rádiích,

plakátů nebo letáků pro veřejnost a webových stránek, které byly vytvořeny v březnu 2007. Hned v únoru jsme začali se sběrem materiálů na vytvoření publikace a s přípravou besed pro střední školy. V rámci přípravy publikace jsme rozeslali dopis všem minulým i současným dobrovolníkům, abychom je informovali o projektu a pořádaných akcích a také získali příspěvky do publikace (ukázka dopisu dobrovolníkům – viz Příloha č. 2). Mezi zaměstnance Fakulty managementu byla rozeslána „minisonda“ s otázkami týkajícími se programu Pět P, jejich reakce byly poté použity do publikace. Část projektového týmu se soustředila na přípravu publikace a další členové měli za úkol kontaktovat vybrané střední školy a domluvit u nich pořádání besed. Začátkem dubna jsme získali grant rektora Vysoké školy ekonomické v Praze a České spořitelny, a.s., který byl určen výhradně na tisk publikace. Ve smlouvě s touto stranou byla ale podmínka, že publikace musí být hotova do poloviny června 2007. Tím se pro nás změnila situace, její napsání a dokončení se pro nás stalo prioritou. Díky pilné a usilovné práci se nám v květnu podařilo získat souhlas sponzorů s navrženou verzí publikace a ještě před konečným termínem jsme ji vytiskli, odeslali a tím uzavřeli tento grant. V původním harmonogramu bylo zahrnuto natáčení videoankety s obyvateli Jindřichova Hradce a významnými osobnostmi města, tuto plánovanou činnost jsme ale z důvodu nepřidělení celého grantu museli zrušit.

Uskutečnění besed na středních školách bylo původně naplánováno před letními prázdninami, konala se ale jen jedna v červnu, ostatní jsme po domluvě se zástupci škol přesunuli na říjen a listopad.

Přes letní prázdniny jsme se připravovali na akce chystané na podzim - výstavu a oslavy 5. výročí Pět P. Po zahájení nového školního roku v říjnu 2007 jsme se opět intenzivně pustili do práce. S novým semestrem nás opustil jeden člen týmu, který odpromoval a tím skončil své působení na Fakultě managementu a v Jindřichově Hradci. Během října jsme připravovali materiály na výstavu, program na veřejnou besedu i setkání dobrovolníků a dětí a také sestavovali a distribuovali pozvánky na plánované akce, které se z důvodu delší přípravy přesunuly na začátek listopadu (ukázky pozvánek – viz Přílohy č. 4 a 5). 5. listopadu proběhla instalace výstavy ve foyeru Fakulty managementu a o dva dny později jsme se všichni sešli na slavnostním zahájení výstavy a veřejné besedy. Setkání dobrovolníků, dětí a jejich rodičů spojené s oslavami se uskutečnilo 10. listopadu (o obou akcích podrobněji viz kapitola 3.4. Výstupy projektu).

Během listopadu po skončení akcí proběhlo vyúčtování projektu, sepsání závěrečné zprávy a začátkem prosince byl projekt „Pomocí k přátelství“ ukončen.

3.4 Výstupy projektu

3.4.1 Stanovené cíle projektu

V projektu „Pomocí k přátelství“ byly stanoveny dva hlavní cíle, z nichž ten první zaměřený na propagaci byl dále rozdělen na cíle dílčí. Těmi bylo vytvoření publikace „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci“, která by částečně zmapovala pětiletou historii programu a obsahovala by především zážitky jednotlivých dobrovolníků a dětí. Dále jsme si do cílů daly uspořádat několik besed se studenty středních škol, které by se konaly během roku 2007 na třech vybraných školách ve městě. Dalším dílčím cílem jsme si stanovily vytvořit výstavu fotografií a prací z pětileté činnosti programu Pět P v Jindřichově Hradci, která by se konala na podzim 2007 v aule Fakulty managementu a její součástí by byla velká veřejná beseda spojená s rautem.

Akce v rámci projektu sloužící k propagaci Pět P v Jindřichově Hradci jsou určeny hlavně studentům vybraných středních škol, vysokoškolákům a celé široké veřejnosti. Projekt by měl být také prospěšný pro pracovní skupinu studentů Fakulty managementu, kteří si tímto projektem natrénují své organizační a manažerské dovednosti, protože budou celý projekt koordinovat a realizovat samostatně.

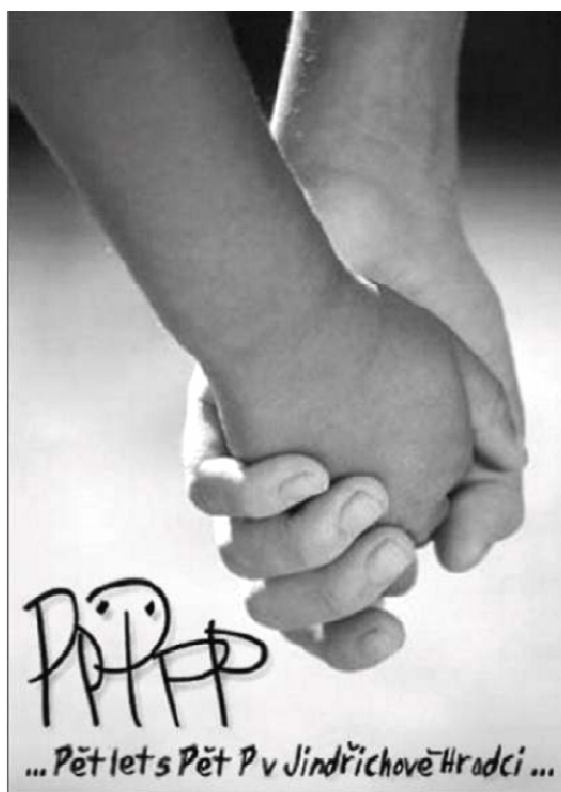
Druhým hlavním cílem bylo připravit setkání pro všechny dosavadní dobrovolníky, děti a jejich rodiče. Udělat pro všechny zážitkové odpoledne, na kterém bychom společně oslavili 5. výročí programu. Toto setkání by bylo určeno především dětem, ale má být i poděkováním těm, kteří šli alespoň na chvíli s dětmi po jejich boku a povzbuzovali je k dalším krokům, těšili se s nimi a smysluplně trávili čas.

Úspěchy projektu pro nás budou v naplnění všech dílčích cílů. Obzvláště bychom ocenili, pokud by besedy a výstava motivovaly studenty či další spoluobčany stát se dobrovolníky. Úspěchem bude také dětský smích a radost všech na společných akcích.⁵⁸

⁵⁸ Formulář žádosti o grant Nadace Vodafone Česká republika

3.4.2 Naplnění cílů projektu

Prvním cílem, který se nám podařilo uskutečnit, bylo vytvoření již zmiňované publikace. Podle původního plánu a harmonogramu projektu měla být publikace vytvořena během letních prázdnin, ale vzhledem k požadavkům rektora Vysoké školy ekonomické v Praze a České spořitelny, a.s., kteří nám poskytli grant na její tisk, jsme si museli tvorbu publikace vzít jako prioritu a vše zvládnout do června 2007. Naštěstí jsme její napsání i tisk stihli a s menším stresem tak první dílčí cíl zvládli. Publikaci jsme věnovali jako poděkování dobrovolníkům a všem lidem dobré vůle, kteří se spolupodíleli na realizaci programu Pět P.



Obrázek 2: Ukázka obálky publikace "Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci"

Dalším dílčím cílem, který se nám dařilo během roku plnit, bylo pořádání besed na středních školách. Jako první jsme navštívili Střední zdravotnickou školu ještě v červnu před letními prázdninami. Besedy jsem se zúčastnila já jako vedoucí projektu a se mnou Mgr. Jaroslava Sedláková, Ph.D. jako garant projektu. Tato první akce byla pro nás novou zkušeností a svým způsobem i takovou generální zkouškou na další plánované besedy. K našemu příjemnému překvapení se vydařila a měla hned pozitivní ohlasy. To nás hodně potěšilo a motivovalo a také zvýšilo naše nadšení pro další besedy. Ty se však konaly až v říjnu na začátku nového

školního roku. S první z nich jsme opět zavítaly ve stejném složení na Střední zdravotnickou školu, avšak tentokrát za studenty 2. ročníků. Po velmi pozitivní zkušenosti na této škole jsme si domluvily další dvě besedy, kterých se účastnili studenti 2. a 3. ročníku Gymnázia Vítězslava Nováka. Druhá, kterou jsme zde pořádaly, se trochu lišila od předešlých ve složení našeho týmu. Nezúčastnila se jí koordinátorka, kterou nahradila supervizorka a spolu se mnou se o svých zážitcích a zkušenostech přišla podělit studentka 4. ročníku tohoto gymnázia a zároveň dobrovolnice programu Pět P, působící již druhým rokem. Díky tomu mohli zdejší studenti slyšet zajímavé postřehy své spolužačky.

Třetí školou, kterou jsme ještě před prázdninami oslovily, byla Obchodní akademie. Zde jsem přišla s nabídkou přímo za paní ředitelkou, které jsem předala dopis (ukázka dopisu zástupcům středních škol – viz Příloha č. 3) a řekla předběžné informace. Její přístup k nabídce besed byl odlišný od zástupců předešlých škol, nebyl tak otevřený a vstřícný. Přesto mě vyslechla a slíbila, že se rozmyslí a ozve se nám. Bohužel se tak nestalo, proto jsem ji v září kontaktovala znovu a po nějaké době jsem dostala odpověď, že naše besedy nechtějí se zdůvodněním, že měli v poslední době hodně jiných akcí. To nás mrzelo, ale věděly jsme, že musíme počítat se vším. Nakonec nás ale napadlo kontaktovat ještě jednu školu, kterou byla SOŠ a SOU v Jindřichově Hradci. Díky paní zástupkyni se nám opět dostalo vřelého přijetí a na této škole jsme ještě v listopadu uspořádali dvě besedy pro studenty různých oborů.

Celkem se besed na středních školách zúčastnilo téměř 170 studentů, kteří se dozvěděli mnoho informací o programu Pět P a o samotném projektu „Pomocí k přátelství“, což pro ně mohlo být novým impulsem pro to stát se našimi potenciálními dobrovolníky.



Obrázek 3: Beseda na Střední zdravotnické škole 4. 10. 2007

Plánované zahájení výstavy „Přátelství dobrovolníků a handicapovaných dětí spojené s veřejnou besedou a rautem se nám podařilo uskutečnit 7. listopadu 2007. Několik dnů před otevřením jsme nainstalovali výstavní panely a tento den jsme se slavnostně ve tři hodiny odpoledne sešli ve foyer auly Fakulty managementu. Přišli zástupci fakulty, studenti, dobrovolníci a také děti se svými rodiči. O kulturní vystoupení se postaral flétnový soubor ZUŠ V. Nováka. Po slavnostním zahájení, proslovech a přípitku jsme se všichni přesunuli do auly, kde proběhla beseda o Pět P vyplněná povídkám o programu a především zážitky jejích účastníků. Poté nás čekala sladká tečka na závěr v podobě rautu připraveného studenty odborného učiliště. Celou dobu byl přítomen také fotograf a kameraman, díky kterým máme tuto akci zaznamenanou, a pořízený videozáznam (viz Příloha č. 10) může dále sloužit koordinátorce k propagaci Pět P.



Obrázek 4: Zahájení výstavy 7. 11. 2007

Druhý hlavní cíl našeho projektu jsme splnili 10. listopadu 2007, když se tento den uskutečnilo setkání dobrovolníků, dětí a jejich rodičů. Celá akce se nesla v duchu přátelství, legrace a úsměvů dětí, do her se zapojili malí i velcí a všichni si užívali radosti ze společného setkání. V rámci oslav nechybělo ani hodně jídla a pití včetně dvou velkých dortů. Fotografie z tohoto milého setkání – viz Příloha č. 8).

Mezi motivy celého projektu patřila také medializace samotného projektu a především programu Pět P a oslovení cílových skupin a veřejnosti, ať už přímo, či nepřímo. Podle našich odhadů bylo prostřednictvím našeho projektu osloveno či informováno několik stovek lidí díky všem pořádaným akcím, článkům a pozvánkám v tisku (ukázky několika článků - viz Příloha č. 9) a rozhlase, vydané publikaci a také zřízeným webovým stránkám, které jsou zájemcům dostupné na webové adrese: <http://grumpy.fm.vse.cz/mno/5p/index.html>.

3.5 Vyhodnocení realizace projektu

3.5.1 Dopady projektu na cílové skupiny a veřejnost

První patrné ohlasy na náš projekt byly při setkání se zástupci středních škol, když jsme nabízeli možnost uspořádat besedy o dobrovolnictví. Po skončení těchto besed byly velmi kladné reakce, kdy se nám dostalo poděkování od zástupců škol či příslušných pedagogů (úryvky jejich vyjádření – viz Příloha č. 6). Na zahájení výstavy a besedu na Fakultě managementu byly také kladné ohlasy, jak od přítomných studentů či dobrovolníků, tak i od děkana fakulty a vedoucí katedry veřejného sektoru. Od několika dalších zaměstnanců Fakulty managementu jsme získali reakce na projekt prostřednictvím fakultní „minisondy“, kterou jsme provedli v rámci sběru materiálů pro tvorbu publikace.

Setkání dětí a dobrovolníků se líbilo především dětem, které tak prožili krásné odpoledne ve společnosti svých velkých kamarádů a zahráli si s nimi spoustu hezkých her. Toto setkání bylo pro všechny přítomné poděkováním a zároveň vyvrcholením oslav 5. ročníku Pět P v Jindřichově Hradci a tak si ho všichni náležitě užili.

3.5.2 Problémy spojené s realizací projektu

V jakémkoli projektu nebo dlouhodobější práci je přirozené, že se občas objeví menší problémy, neočekávané situace či nutné změny. Členové projektového týmu a ostatní spolupracující jsou jen lidé, a tak se mohou objevit chyby nebo různá nedorozumění. I v našem projektu jsme se museli vypořádat s menšími nepříjemnostmi, které nás však nezastavili, ale naopak posílili naše nasazení a pečlivost. Ze začátku projektu pro nás bylo neočekávanou situací, když nám byla přidělena jen polovina žádaného grantu od druhého sponzora. Museli jsme zareagovat a pozměnit tak harmonogram činností, kdy jsme např. museli zrušit natočení videoankety a změny se dotkly také rozpočtu projektu. To jsme si ale vynahradili pořízením videozáznamu ze zahájení výstavy a besedy na Fakultě managementu, který původně v záměrech nebyl.

Menším zklamáním pro nás bylo odmítnutí besed na jedné ze středních škol. Museli jsme se rozhodnout co dál. Zda necháme besedy jen na dvou školách nebo se pokusíme kontaktovat ještě nějakou jinou. Nakonec jsme tedy ještě v říjnu kontaktovali úplně jinou střední školu, než bylo v plánu a opět jsme se setkali se vstřícným přijetím, čímž jsme se přesvědčili, že to

byl dobrý nápad a v listopadu jsme tedy zde uspořádali ještě 2 besedy pro studenty a tak nakonec naplnili stanovený cíl (podrobněji viz kapitola 3.4 Výstupy projektu).

Po celou dobu trvání projektu se náš projektový tým scházel většinou pravidelně 1x za 3 týdny. Při přípravě podzimních akcí však bylo nutné zajistit spoustu věcí a splnit mnoho úkolů a vše bylo omezeno termíny akcí, proto jsme se několik týdnů před jejich konáním scházeli každý týden, abychom vše stihli. To pro celý tým představovalo větší časovou zátěž, více neodkladných úkolů a také více stresu.

Ne zrovna jednoduchým úkolem bylo sledování a čerpání rozpočtu během celého projektu. Vše muselo probíhat podle pravidel stanovených smlouvou s poskytovatelem grantu a část této funkce byla na mě a část na účtárně Fakulty managementu, přes kterou se prováděly všechny transakce. Spolupráce byla velmi dobrá a vstřícná a až na menší chyby v zaúčtování dokladů ke konci projektu probíhala bezproblémově. Také díky tomu jsme tuto finanční stránku projektu zvládli ke spokojenosti naší i sponzora projektu.

3.5.3 Vyhodnocení projektu z pohledu projektového týmu

Po zakončení projektu se náš projektový tým sešel na poslední společné schůzce ke zhodnocení celého průběhu projektu. Mohli jsme si tak sdělit své pocity, názory, připomínky či zkušenosti z práce na projektu. Z tohoto povídání vyšlo podle menšího dotazníku najevo, že všem členům se v našem týmu pracovalo velmi dobře a s radostí. Účast na projektu členům týmu přinesla především spoustu nových zkušeností v oblasti týmové práce, marketingu, spolupráce a jednání s lidmi a také ujištění, že má smysl vynakládat čas a energii pro program Pět P. Někteřím pomohl s trémou z vystupování před lidmi, s tím naučit se zvětší zodpovědnosti či s komunikací.

Klady projektu všichni spatřují v přínosu pro minulé, současné a hlavně budoucí dobrovolníky a lidi kolem Pět P, zviditelnění programu v Jindřichově Hradci a zvýšení publicity a také v určité formě ocenění dobrovolníků a všech, kteří se na fungování Pět P podílí.

Mezi zápory projektu někteří zařadili občas složitější dělbu úkolů v týmu, ze začátku strach z formování pracovní skupiny, v určování priorit v rychle ubíhajícím čase a ve zvládnutí některých stresových situací.

Celkové hodnocení projektu od všech vyznělo velmi pozitivně, především díky tomu, že myšlenka projektu byla dobře propracovaná a vše se podařilo uskutečnit díky dobré

spolupráci a kvalitnímu plánování akcí. Všichni si z práce na projektu odnesli mnoho nových zážitků a zkušeností a také naději, že díky projektu a jeho výstupům bude program Pět P známější mezi veřejností, mezi potenciálními dobrovolníky a bude stále tak dobře fungovat i v dalších letech.

3.5.4 Osobní přínos z vedení projektu

Vstupovala jsem do tohoto projektu, protože jsem chtěla získat tyto nové zkušenosti a zároveň pomoci programu Pět P k větší povědomosti u lidí a propagaci mezi mladými lidmi – potenciálními dobrovolníky. Myslím, že moje očekávání se zcela naplnilo, průběh projektu byl vcelku hladký a naplnil tak moje představy o tom, jak dobře může fungovat projektový tým a co všechno se dá vytvořit.

Projekt „Pomocí k přátelství“ mi přinesl spoustu nových zkušeností, jak v oblasti projektového managementu a vedení lidí, tak v navazování kontaktů a práce s institucemi a lidmi pohybujícími se v oblasti dobrovolnictví a neziskového sektoru. Mohla jsem si v praxi vyzkoušet to, co se teoreticky učím na Fakultě managementu a to projektový management, týmovou práci, koordinaci či finanční plánování. Mohla jsem si tak zkusit, jak takový projekt funguje, co vše jeho realizace obnáší a co všechno se dá zvládnout. Dalším neméně důležitým přínosem bylo asi nejen pro mě trénování veřejného vystoupení, odbourávání trémy a nervozity při besedách, veřejných proslovech na akcích či prezentaci projektu.

Pozitivními zkušenostmi bylo také poznání nových příjemných lidí a také zjištění, že se ozývají noví dobrovolníci, kteří by chtěli vstoupit do programu Pět P.

3.6 Návrh efektivní propagace Pět P v Jindřichově Hradci

Projekt „Pomocí k přátelství“ byl zaměřen na zvýšení propagace a povědomosti lidí o dobrovolnictví a možnosti zapojit se do programu Pět P ve městě Jindřichův Hradec. V rámci projektu pracoval náš tým na vymýšlení nových způsobů propagace programu, vyzkoušel různé formy na cílových skupinách, tak aby se zjistilo, zda opravdu mohou programu pomoci.

Díky projektu jsme si vyzkoušeli propagaci dobrovolnictví a Pět P pro studenty a mladé lidi formou besed. Zde jsme studentům povídali o tom, jak funguje program Pět P, jak se stát dobrovolníkem a také jsme se podělili o naše dosavadní zážitky a zkušenosti s malými kamarády. Studenti měli také prostor na dotazy a ke zhlédnutí byly fotky, závěrečné zprávy a různé brožury a letáčky týkající se dobrovolnictví. Myslím, že po zkušenostech s těmito besedami mohu říci, že je to jeden z velmi dobrých nástrojů efektivní propagace. Každoročně se sice dávají letáčky s nabídkou dobrovolnictví do těchto škol, málokdo si jich ale všimne či se jen na základě přečtených informací přihlásí do programu. Ale pomocí besed může program více proniknout mezi studenty, více je oslovit a více se jim přiblížit.

Dalším možným nástrojem propagace, který se nám podařilo v rámci projektu uskutečnit, je vydaná publikace, která bude koordinátorce programu do dalších ročníků sloužit jako materiál, ve kterém si zájemci o dobrovolnictví budou moci přečíst autentické zážitky dobrovolníků a dětí, prohlédnout fotografie a dozvědět se mnoho dalších informací.

Šíření publicity mezi veřejností je vhodné provádět pasivní formou prostřednictvím tiskových zpráv a článků v různých periodikách, prostřednictvím webových stránek či občasných rozhovorů a pozvánek v rádiu. Aktivní formou nejlépe pořádáním různých akcí pro veřejnost jako je každoroční benefiční ples, dny otevřených dveří, výstavy prací a fotografií dětí a dobrovolníků nebo různé veřejné besedy. Při přípravě jakýchkoliv akcí je ale důležité dbát na účinnou reklamu a co nejlepší informovanost, která je základem úspěchu a hojné účasti. Vhodné je pozvat na akce také novináře a média, díky kterým je zaručena i následná publicita při a po konání akce.

Z obecné teorie o nástrojích PR, uvedené v kapitole 2.3 Propagace a public relations, vyplývá, že dalšími často používanými způsoby získávání dobrovolníků a propagace dobrovolnictví jsou barevné plakáty upoutávající pozornost, které se využívají i na Fakultě managementu. Z vlastní zkušenosti považuji dále za efektivní každoroční prezentaci

programu pro studenty fakulty, kterou provádí koordinátorka vždy na začátku školního roku pro 1. ročníky. Vzhledem k časovým možnostem bývá jen informativní, ale myslím, že do budoucna by bylo vhodné pořádat tuto prezentaci ve větším stylu. Pokud by byla možnost tak například prezentaci prodloužit, případně oživit a třeba přizvat i některého ze studentů-dobrovolníků, který by se podělil se svými zkušenostmi a dojmy, protože osobní prožitky bývají většinou působivější než jen pouhé informace. V případě, že jsou dobrovolníci mezi studenty, může zapůsobit i forma osobních kontaktů, kdy dobrovolník může do programu přivést spolužáky, kamarády či známé a tento pomyslný řetěz dále prodlužovat.

Jak je uvedeno již v teorii, obecně se doporučuje kombinovat vždy několik forem propagace pro větší efektivnost a vždy dbát na důležitost informovanosti a povědomí veřejnosti.

4 Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se zabývala dobrovolnictvím a konkrétně dobrovolnickým programem Pět P. Cílem práce bylo zmapovat pětiletou historii programu Pět P v Jindřichově Hradci, zaměřit se na dobrovolnictví a program Pět P z hlediska propagace ve městě. V další části pak zhodnotit průběh projektu „Pomocí k přátelství“, na němž jsem spolupracovala a jehož cílem bylo zvýšit povědomost zejména mladých lidí o programu.

V první části práce jsem shrnula teoretické poznatky z několika různých oborů vztahujících se k projektu. Nejdříve jsem se pokusila definovat oblast dobrovolnictví a související pojmy z pohledů odborníků. Vzhledem k pozici vedoucí projektu jsem se pokusila nastínit oblast projektového managementu a řízení. Práce se zaměřuje na dobrovolnictví z hlediska propagace, proto jsem se v další kapitole věnovala problematice propagace a public relations. Teoretickou část jsem zakončila kapitolou o dobrovolnickém programu Pět P, jeho realizaci a přínosech pro společnost. Studium odborné literatury jsem získala cenné informace, které jsem využila při vedení a práci na samotném projektu.

V praktické části jsem teoretické znalosti aplikovala na projekt „Pomocí k přátelství“. Nejprve jsem přiblížila program Pět P v Jindřichově Hradci, ve kterém již třetím rokem působím jako dobrovolník, pokusila jsem se zmapovat jeho pětiletou historii se zaměřením na propagaci ve městě. V dalších kapitolách jsem se podrobněji věnovala samotnému projektu, od jeho vzniku na začátku roku 2007, přes jednotlivé fáze až k výstupům projektu. V poslední části práci jsem se snažila shrnout celý průběh projektu, zhodnotit jeho realizaci z různých pohledů a uvést názory ostatních členů projektového týmu a osobní přínos z práce na projektu.

Během práce na projektu a tvorbě mé bakalářské práce jsem si mohla prakticky vyzkoušet, které způsoby propagace Pět P mohou vést ke zvýšení povědomosti lidí o programu a mohou tak přivést do programu nové dobrovolníky, kteří by měli chuť pomáhat dětem. To může být inspirací nejen pro koordinátorku Pět P, ale i pro kohokoliv, kdo se zajímá o propagaci zejména v neziskovém sektoru. Při hodnocení projektu se ukázalo, že v případě studentů a mladých lidí se dobře osvědčily besedy na středních školách, kde jsme chodili mezi studenty a povídali si s nimi o dobrovolnictví a možnostech zapojit se do Pět P. V případě propagace mezi občany města jsou dobré různé akce pro veřejnost, u nichž je ale velmi důležitá dobrá reklama a zajištění informovanosti lidí.

Na závěr bych chtěla ještě dodat, že zpracování mé bakalářské práce mi přineslo nejen spoustu nových informací z různých oblastí, ale bylo pro mě i velkým přínosem pro budoucí praxi. V rámci své práce jsem se mohla zúčastnit studentského projektu, kde jsem si vyzkoušela různé dovednosti, poznala mnoho zajímavých lidí a prošla celým procesem projektového managementu od zrození nápadu na projekt až po jeho vyhodnocení a zakončení. Jsem velmi vděčná za nabídku účasti na tomto projektu.

5 Zdroje informací a použitá literatura

- [1] Dolanský, V., Měkota, V., Němec, V.: Projektový management. 1. Vydání. Praha: Grada Publishing, 1996, ISBN 80-7169-287-5
- [2] Fiala, P. Projektové řízení - modely, metody, analýzy. Praha: Professional Publishing, 2004. ISBN – 80-86419-24-X
- [3] Kohout, J.: Veřejné mínění, image a metody public relations, Management Press, Praha 1999, ISBN 80-7261-006-6
- [4] Němec, V. Projektový management. Praha: Grada Publishing, 2002, 1. vydání, ISBN 80-247-0392-0
- [5] Novotná, E. a kol.: PR management, Oeconomica, Praha 2006, ISBN 80-245-1047-2
- [6] Pirožek, P.: Management projektu a změny 6MP_396 (podpůrný učební text pro studium na Fakultě managementu VŠE), elektronická verze, 2006
- [7] Pospíšil, P. Efektivní Public Relations a media relations. 1. vydání. Praha: Computer Press, a.s., 2002. ISBN 80-7226-823-6
- [8] Skalický, J., Vostracký, Z. Projektový management. Západočeská univerzita v Plzni, 2000, 2. vydání, ISBN 80-7082-590-1
- [9] Svozilová, A. Projektový management. 1. vydání. Praha: Grada Publishing, 2006. ISBN 80-247-1501-5
- [10] Taylor, J. Začínáme řídit projekty. 1. vydání. Brno: Computer Press, a.s., 2007. ISBN 978-80-251-1759-0
- [11] Tošner, J. a kol.: Průvodce dobrovolnictvím pro neziskové organizace, Hestia, Praha 2003
- [12] Tošner, J., Sozanská, O. Dobrovolnictví a metodika práce s nimi v organizacích. 2. vydání. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-178-6
- [13] Formulář žádosti o grant Nadace Vodafone Česká republika
- [14] Pracovní skupina projektu „Pomocí k přátelství“: Publikace Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci, Jindřichův Hradec 2007
- [15] Sedláková, J.: O Pět P, prezentace o Programu Pět P, Jindřichův Hradec, 2004
- [16] Sedláková, J.: Závěrečná zpráva projektu Pět P v Jindřichově Hradci – 1. ročník
- [17] Sedláková, J.: Závěrečná zpráva projektu Pět P v Jindřichově Hradci – 2. ročník

- [18] Sedláková, J.: Závěrečná zpráva projektu Pět P v Jindřichově Hradci – 3. ročník
- [19] Sedláková, J.: Závěrečná zpráva projektu Pět P v Jindřichově Hradci – 4. ročník
- [20] Zákon 198/2002 Sb. ze dne 24. dubna 2002 o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů
- [21] Adhotline – příručka pro reklamu. [online]. [cit. 2008-02-06]. Dostupný na [www: <http://www.adhotline.cz/base/free1/012MK_free.php>](http://www.adhotline.cz/base/free1/012MK_free.php).
- [22] Apra – Co je PR. [online]. [cit. 2008-02-05]. Dostupný na [www: <http://www.apra.cz/cz/index.php?show_page=text§ion=7>](http://www.apra.cz/cz/index.php?show_page=text§ion=7).
- [23] Apra – Proč, kdo a kdy používá. [online]. [cit. 2008-02-05]. Dostupný na [www: <http://www.apra.cz/cz/index.php?show_page=text§ion=7.1.2.>](http://www.apra.cz/cz/index.php?show_page=text§ion=7.1.2.).
- [24] Dobrovolnická centra a programy v ČR. [online]. [cit. 2007-11-30]. Dostupný na [www: < http://www.dobrovolnik.cz/l_centra.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/l_centra.shtml).
- [25] Dobrovolník. [online]. [cit. 2007-11-22]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/d_coje.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/d_coje.shtml).
- [26] Druhy dobrovolnictví. [online]. [cit. 2007-11-22]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/d_druhy.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/d_druhy.shtml).
- [27] Hestia. [online]. [cit. 2007-11-10]. Dostupný na [www: <http://www.hest.cz/ndc.shtml#>](http://www.hest.cz/ndc.shtml#).
- [28] Historie dobrovolnictví. [online]. [cit. 2007-11-19]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/d_hist.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/d_hist.shtml).
- [29] Kdo je dobrovolník?. [online]. [cit. 2007-11-20]. Dostupný na [www: <http://www.farnostceb.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=300&Itemid=892>](http://www.farnostceb.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=300&Itemid=892).
- [30] Kdo jsou dobrovolníci?. [online]. [cit. 2007-11-22]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/l_lide.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/l_lide.shtml).
- [31] Národní koordinační centrum Asociace Pět P v České republice. [online]. [cit. 2007-12-2]. Dostupný na [www: <http://www.spektrumkm.cz/narodni_%20koordinacni_%20centrum_asociace_pet_p_v_cr.htm>](http://www.spektrumkm.cz/narodni_%20koordinacni_%20centrum_asociace_pet_p_v_cr.htm).
- [32] Neziskovky.cz: Co to je neziskový sektor. [online]. [cit. 2007-12-1]. Dostupný na [www: < http://neziskovky.cz/cz/fakta/neziskovy-sektor-v-cr/co-to-je-neziskovy-sektor/>](http://neziskovky.cz/cz/fakta/neziskovy-sektor-v-cr/co-to-je-neziskovy-sektor/).
- [33] Pět P – popis. [online]. [cit. 2007-12-13]. Dostupný na [www: <http://petp.hest.cz/index.php?sekce=6>](http://petp.hest.cz/index.php?sekce=6).

- [34] Pět P. [online]. [cit. 2007-12-2]. Dostupný na [www: <http://hestia.ecn.cz/PetP/index.php?sekce=7>](http://hestia.ecn.cz/PetP/index.php?sekce=7).
- [35] Pět P. [online]. [cit. 2007-9-2]. Dostupný na [www: <http://petp.hest.cz/index.php?sekce=7>](http://petp.hest.cz/index.php?sekce=7).
- [36] Pět P. [online]. [cit. 2007-8-20]. Dostupný na [www: <http://www.petp.cz/program.htm>](http://www.petp.cz/program.htm).
- [37] Třetí patro: Nejdůležitější nástroje PR. [online]. [cit. 2008-2-7]. Dostupný na [www: <http://www.tretipatro.cz/index.php?cmd=page&id=55>](http://www.tretipatro.cz/index.php?cmd=page&id=55).
- [38] Všeobecná deklarace o dobrovolnictví. [online]. [cit. 2007-11-23]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/d_dek.shtml>](http://www.dobrovolnik.cz/d_dek.shtml).
- [39] Wikipedie, otevřená encyklopedie: PR agentura. [online]. [cit. 2008-2-5]. Dostupný na [www: <http://cs.wikipedia.org/wiki/PR_agentura>](http://cs.wikipedia.org/wiki/PR_agentura).
- [40] Wikipedie, otevřená encyklopedie: Public relations. [online]. [cit. 2008-2-5]. Dostupný na [www: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Public_relations>](http://cs.wikipedia.org/wiki/Public_relations).

6 Seznam použitých obrázků

Obrázek 1: Projektový (magický) trojúhelník	- 11 -
Obrázek 2: Ukázka obálky publikace "Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci"	- 35 -
Obrázek 3: Beseda na Střední zdravotnické škole 4. 10. 2007	- 36 -
Obrázek 4: Zahájení výstavy 7. 11. 2007	- 37 -

7 Přílohy

Příloha č. 1 – Tisková zpráva Nadace Vodafone „Mladí lidé na jihu Čech získali na své projekty 91 000 Kč“

Příloha č. 2 – Dopis pro minulé i současné dobrovolníky

Příloha č. 3 – Dopis zástupcům středních škol s nabídkou besed

Příloha č. 4 – Pozvánka na veřejnou besedu „Přátelství dobrovolníků a handicapovaných dětí“

Příloha č. 5 – Pozvánka na oslavy „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci“

Příloha č. 6 – Vyjádření zástupců navštívených středních škol

Příloha č. 7 – Fotografie propagační vitríny na Fakultě managementu

Příloha č. 8 – Fotografie z pořádaných akcí

Příloha č. 9 – Novinové články

Příloha č. 10 – DVD „Pomocí k přátelství“ s videozáznamem výstavy a besedy na Fakultě managementu ze dne 7. 11. 2007

Příloha č. 1 – Tisková zpráva Nadace Vodafone „Mladí lidé na jihu Čech získali na své projekty 91 000 Kč“



MLADÍ NA JIHU ČECH ZÍSKALI NA SVÉ PROJEKTY 91 000 KČ

Tábor, 5. dubna, 2007 - dvě skupiny mladých lidí z Tábora a Jindřichova Hradce zvítězily v jihočeském kole programu Vpohybu Nadace Vodafone a získaly na své projekty 91 000 Kč. V okolí Tábora se tak bude realizovat dětský tábor pro děti z regionálních dětských domovů a v Jindřichově Hradci se rozjede projekt na podporu dobrovolnictví mezi středoškoláky.

„Cílem grantového programu Vpohybu je podpora samostatných obecně prospěšných aktivit mladých lidí a zapojení technologií do pomoci potřebným“, říká Inga Kaškelyte, ředitelka Nadace Vodafone ČR a dodává „V prvním kole programu Vpohybu jsme podpořili 62 projektů po celé ČR celkovou částkou 7,9 miliónů Kč“.

Pomocí k přátelství – Jindřichův Hradec (61 000 Kč) – cyklus besed a workshopů na středních školách v Jindřichově Hradci, který bude propagovat ideu dobrovolnictví a bude středoškolákům nabízet konkrétní možnosti zapojení se do dobrovolnických programů, zaměřených zejména na volnočasové aktivity se zdravotně postiženými dětmi. Realizují studenti VŠ a SŠ.

Fília – pomoc dětem - Tábor (30 000 Kč) – cílem projektu je realizace letního tábora pro děti z dětského domova Radenín a z Domova pro matky s dětmi v Táboře. Součástí projektu je i celoroční provoz nízkoprahové klubovny v Táboře zaměřené zejména na děti ze sociálně znevýhodněného prostředí. Realizuje sdružení Kiwajunior Tábor.

Grantový program Vpohybu

Program se zaměřuje na podporu samostatných aktivit mladých lidí (Mladí lidé a komunita) a zapojení technologií do pomoci potřebným (Komunikační technologie a znevýhodněné skupiny). Cílem programu je rozvíjet zodpovědnost a schopnosti mladých lidí, důležité při budoucím zaměstnání a zároveň pomocí komunikačních technologií vytvářet podmínky pro plnohodnotný život znevýhodněných skupin.

Nadace Vodafone ČR

Nadace vznikla v roce 2005 a zaměřuje se zejména na podporu mladých lidí (grantové programy Vpoho a Vpohybu) a zapojení komunikačních technologií do pomoci potřebným (grantový program Vpohybu). Nadace je financována Vodafone ČR a nadací Vodafone Group Foundation, která koordinuje charitativní aktivity Vodafone globálně. Vznik lokálních nadací Vodafone a investice do charitativních projektů je závazná pro všechny pobočky Vodafone. Vodafone Group byl vyhodnocen jako společensky nejodpovědnější firma na světě za rok 2006 (<http://www.accountabilityrating.com>).

Tisková zpráva

Příloha č. 2 – Dopis pro minulé i současné dobrovolníky

*Projekt „Podporou k přátelství“ realizovaný studenty FM VŠE
Motto: „Chvilka pomoci je lepší než deset dní soucitu.“ Rumunské přísloví*

V Jindřichově Hradci 5. 2. 2007

Srdečně Tě zdravím z Jindřichova Hradce.

Píši Ti tento dopis, protože Ti chci jménem Programu Pět P a hlavně dětí pozdravit a také Ti velmi poděkovat. Děkujeme Ti, že jsi s nimi šel bok po boku kus po cestě jejich životů a přinesl do jejich dnů světlo a radost.

Čas tak rychle plyne a na podzim Program Pět P v Jindřichově Hradci oslaví již páté narozeniny. Rádi bychom pomocí projektu „Pomocí k přátelství“ společně toto malé výročí oslavili. Projekt má dva hlavní cíle:

1) Propagační akce k 5. výročí Programu Pět P v Jindřichově Hradci – ve spolupráci s místními středními školami (Gymnásium, Obchodní akademie, Střední zdravotnická škola) uspořádat *besedy „Pomocí k přátelství“*, které by osvětlily studentům, jak se žije lidem a hlavně dětem s handicapem a jak málo stačí, aby jejich dny byly šťastnější a veselejší.

Součástí propagace je i *publikace „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci“*, která by měla mít cca 40 stran velikosti A5 a měla by vyjít v nákladu cca 100 výtisků. Publikace bude obsahovat především zážitky jednotlivých dobrovolníků a dětí. Bude věnována jako poděkování dobrovolníkům a všem lidem dobré vůle, kteří se spolupodíleli na realizaci programu. Zároveň může pomoci mladým lidem udělat ten první krok a stát se prospěšným ve své komunitě. Autorům příspěvků předáme výtisk publikace na závěrečném setkání.

Vyvrcholením propagačních akcí by měla být na podzim 2007 *výstava fotografií a prací z pětileté činnosti Programu Pět P v Jindřichově Hradci* konaná v aule Fakulty managementu, kde bude i velká beseda.

2) Uskutečnění setkání pro všechny dosavadní dobrovolníky a děti - na podzim 2007 plánujeme zážitkové odpoledne pro dobrovolníky ze všech dosavadních ročníků a jejich bývalé malé kamarády a jejich rodiče. Chceme jim poskytnout tento den jako velké poděkování, za jejich nezištné skutky, které velmi obohatily děti. Kromě bohatého programu, bychom jim chtěli zaplatit jejich cestovní náklady, pozvat je na raut a věnovat jim publikaci „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci.“

V této souvislosti si Tě již nyní dovolujeme předběžně **pozvat** na velké setkání všech dosavadních dobrovolníků Programu Pět P v Jindřichově Hradci. Pevně doufáme, že se budeš moci zúčastnit. Tvá přítomnost potěší děti i nás. Bude fajn se zase vidět jako na supervizích a zavítat do města, kde jsme strávili svá krásná léta mládí. Samozřejmě Ti dopředu přijde pozvánka.

Píši Ti dnes především proto, že bych potřebovala Tvou pomoc a vlastně všech, kteří se podíleli na činnosti programu. Rádi bychom napsali publikaci „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci“, která bude výpovědí všech dobrovolníků, dětí a rodičů o jejich zážitcích. Publikace má být především poděkováním všem obyčejným lidem, kteří činí neobyčejné věci kolem Pět P. Zároveň může být inspirací pro lidi, kteří se rozhodují, co dělat se svým volným časem. V neposlední řadě publikace poslouží k oslovení sponzorů, kteří nám finančně pomáhají při realizaci celého projektu.

Chci Tě poprosit a povzbudit k tomu, aby sis našel(a) pár minut a zavzpomínal(a) na svého malého kamaráda, supervize, společné akce, ples... Věřím, že to budou milé a veselé vzpomínky. Chceme napsat publikaci, kde všichni dobrovolníci Pět P v Jindřichově Hradci

zanechají svou stopu – zanechají svůj příběh. Myslím, že by jsi měl(a) přispět i ty, neboť i ty jsi byl(a) pro Pět P důležitou osobou.

Připravila jsem několik témat a byla bych moc ráda, pokud se Ti při čtení některého z nich vybaví pěkný zážitek, zábavná historka anebo Tě jen tak něco napadne, hod' to na papír (nejlepší by byla elektronická verze ve wordu) a pošli mi to na kt1412@seznam.cz nejpozději však do **15. 3. 2007**.

1. **Jak to všechno v Jindřichově Hradci začalo** - své příběhy na téma: jak jsem se o programu Pět P dozvěděl, bylo pro mne těžké udělat ten první krok (0,25 word stránky)
2. **Než jsem se sešel s litlíkem, prošel jsem já výcvikem** - své zážitky z výcviku: má očekávání, strachy, metody. Co se mi tam líbilo a co mi přinesl. (0,25 – 0,75 word stránky)
3. **První setkání a naše další dobrodružství** - situace, když jsem poprvé potkal malého kamaráda a naše první schůzka, dobrodružství, které jsme společně zažili na dalších setkáních (0,25 – 0,75 word stránky)
4. **Supervize a společné akce** - co jsem zažil na supervizích - nové zkušenosti, vzpomínky na společné akce: vánoční besídka, maskární ples, tábor, potáborové setkání (0,25 – 0,75 word stránky)
5. **Jak mi program Pět P obohatil život anebo co mi vzal?** - co, jsem se naučil, čemu jsem musel čelit, co jsem dokázal, překonal díky Pět P (0,25 – 0,5 word stránky)

Nechci, aby si teď sedl(a) a napsal(a) nějaké slohové cvičení na všechny body. Naopak napiš jeden dva příběhy, které tě napadnou, pobaví Tě myšlenka na ně. Rozsah za témata je orientační, tak aby všichni mohli projevit svou tvůrčí schopnost.

Mnozí z nás se už v Jindřichově Hradci nenachází, pravděpodobně mají nové adresy i emaily (většinou byly fakultní), prosím proto, aby si tuto zprávu posílal dál (pošlu i mailem) mezi bývalé dobrovolníky, na které máš kontakt a zároveň obnovil svůj kontakt, abychom Ti mohli poslat pozvánku.

Jménem o.s.Okna a Pět P si Tě dovoluji také pozvat na benefiční ples, který se bude konat 24.3.2007 na Střelnici v Jindřichově Hradci. Lístky za 150Kč si můžete rezervovat u Drahy (d.blazkova@seznam.cz, 723 733 556). Těším se na spolupráci a přeji Ti, ať v tvém životě je vždy víc skvělých momentů než včera, ale méně než zítra.

Ozvi se, jak se Ti vede

Katka Jaroňová
Na Ohradě 440/18
Soběslav 39201
jaron-ka@fm.vse.cz
604777902

www stránky Programu Pět P: <http://grumpy.fm.vse.cz/mno/5p/index.html>

V Jindřichově Hradci
17. května 2007

Vážený pane řediteli, vážená paní ředitelko,

v rámci projektu **Pomocí k přátelství** realizovaného na Fakultě managementu v Jindřichově Hradci, si Vás dovoluujeme oslovit s nabídkou besedy pro Vaše studenty na téma **Život s handicapem a program Pět P** (v rámci předmětu, v jehož osnovách je téma Výchova k občanské společnosti nebo i mimo výuku).

Naším cílem je osvětlit studentům, jak se žije lidem a hlavně dětem s handicapem v Jindřichově Hradci a jak málo stačí, aby jejich dny byly šťastnější a veselejší.

Besedu povede koordinátorka programu Pět P a zároveň garantka projektu Mgr. Jaroslava Sedláková, Ph.D. a někdo z dobrovolníků.

Předpokládaný program besedy.

- Co je program Pět P
- Historie programu Pět P
- Prozatímní úspěchy programu Pět P v Jindřichově Hradci
- Jaké výhody přináší dobrovolnictví
- Vlastní zkušenosti dobrovolníka

S pozdravem
Za realizační tým
mladých dobrovolníků

Pavla Poláková
606 708 433

Kontakt na Mgr. J.Sedlákovou: 384 417 233

Tento projekt je realizován za podpory Nadace Vodafone Česká republika a z Grantu rektora VŠE a České spořitelny a.s. na podporu studentských zájmových aktivit.



Přátelství dobrovolníků a handicapovaných dětí



Srdečně Vás zveme na veřejnou besedu při příležitosti oslav

Pět let s Programem Pět P v Jindřichově Hradci

Rádi bychom Vám přiblížili, jak se žije dětem s handicapem a jak málo stačí, aby jejich dny byly šťastnější a veselejší. Přáli bychom si, aby akce vedla k větší informovanosti o podmínkách života lidí s handicapem, k podpoře mladých lidí směrem k dobrovolnictví, rozvoji solidarity a sociálních dovedností.

Součástí besedy bude:

- *otevření výstavy fotografií a prací z pětileté činnosti Programu Pět P v Jindřichově Hradci, která bude následně přístupná celý listopad 2007*
- *křest publikace Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci*
- *předpremiéra filmu z letního Tábora NAD BOBŘÍM JEZÍRKEM LUTOVÁ 2007*
- *raut*

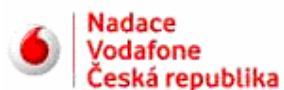
Kdy: Středa 7. listopadu 2007 v 15.00

Kde: Aula Fakulty managementu v Jindřichově Hradci – Jarošovská 1117/II

Vstup volný

Více informací na: <http://grumpy.fm.vse.cz/mno/5p/index.html>

Tato beseda je součástí projektu „Pomocí k přátelství,“ který podpořily následující organizace:



Příloha č. 5 – Pozvánka na oslavy „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci“



Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci



Srdečně si dovoluujeme pozvat dobrovolníky a děti s jejich rodiči na setkání všech současných a bývalých dobrovolníků při příležitosti oslav **Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci** a současně **potáborové setkání 2007**. Chceme připravit zážitkové odpoledne pro dobrovolníky ze všech dosavadních ročníků Programu Pět P a táborů, malé kamarády a jejich rodiče.

Kdy: v sobotu 10. 11. 2007 od 13.30

Kde: Na Gobelínce, Jindřichův Hradec

Kromě zajímavého programu, bude připraveno i něco na zub a soutěž o vzpomínkovou publikaci „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci,“ která zachycuje příběhy jednotlivých dobrovolníků a jejich litlíků, kteří už mimochodem nejsou už tak malí ☺ Pro přespolní je možnost přespání ve vlastních spacácích a karimatkách v Komunitním centru Okénko, které je nově denně otevřeno od září 2007.

Osobně by nás moc potěšilo, kdybychom se mohli vidět s každým z Vás. Tak neváhejte a co nejdříve **potvrďte Vaši účast** (telefonicky, sms nebo emailem – Katka 604777902, katkajaron@seznam.cz), nejpozději však do pátku 26. 10. 2007. Pokud si přejete zajistit zadarmo přespání na vlastní karimatce a spacáku ze soboty na neděli – zdůrazněte to při potvrzování vaší účasti. **Potvrzení účasti je nezbytné!!!**

Přejeme krásné babí léto

realizační tým projektu „Pomocí k přátelství“

(Pavla Poláková, Jarka Sedláková, Eliška Něničková, Tomáš Radonský a Kateřina Jaroňová)

Ps: Více informací na: <http://grumpy.fm.vse.cz/mno/5p/index.html>

Toto setkání je součástí projektu „Pomocí k přátelství,“ který podpořily následující organizace:



Příloha č. 6 – Vyjádření zástupců navštívených středních škol

Mgr. Petr Pokovba – pedagog na Gymnáziu Vítězslava Nováka (matematika, základy společenských věd) – 29. 10. 2007:

„Děkuji za velice příjemnou návštěvu a prezentaci projektu, který ukazuje i trochu jiné životní hodnoty, než vyznává naše současná majoritní společnost. Myslím, že prezentace studenty oslovila. Naděje na lepší společnost bude vždycky zůstat. Přeji, ať se dál projekt daří!“

PhDr. Běla Picková – zástupkyně ředitele Střední zdravotnické školy – 6. 10. 2007:

„Dobrý den, i já Vám za vše moc děkuji. Zároveň se velice omlouvám, že jsem se s Vámi nerozloučila, ale měla jsem výuku a pak jsem vás již bohužel nezastihla. Mějte se moc hezky.“

Příloha č. 7 – Fotografie propagační vitríny na Fakultě managementu



Fakulta managementu, 2. patro

Příloha č. 8 – Fotografie z pořádaných akcí

Výstava „Přátelství dobrovolníků a handicapovaných dětí“ spojená s veřejnou besedou a rautem



7. 11. 2007 – Křest publikace „Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci“



7. 11. 2007 – Tým projektu „Pomocí k přátelství“ při slavnostním přípitku



7. 11. 2007 – Veřejná beseda o projektu a Programu Pět P



7. 11. 2007 – Veřejná beseda o projektu a Programu Pět P

Setkání dětí a dobrovolníků – oslavy 5. výročí programu Pět P v Jindřichově Hradci



10. 11. 2007 - Putování se strojem času



10. 11. 2007 – Na setkání jsme hráli spoustu zajímavých a legračních her

Dobrovolnický projekt slaví v Jindřichově Hradci pět let⁵⁹

Zpěv, smích, zábavné hry a nefalšovanou dětskou radost bylo v sobotu odpoledne v prostorách gobelínky vidět a slyšet na setkání dobrovolníků, dětí a rodičů, kteří se účastní Programu Pět P.

Zábavné hry, vzpomínání na společně prožitý letní tábor a hlavně dobrou náladu zažily děti, které se v sobotu zúčastnily setkání se svými dospělými kamarády. Zahrát si mohly i na stroj času a „přenést se tak do doby před čtyřmi lety“.

Setkávání dětí a jejich dospělých kamarádů už má za sebou dlouhou tradici

Ten slaví v Jindřichově Hradci už pět let a je postaven na dobrovolné pomoci mladých lidí, zejména studentů, kteří se ve volném čase scházejí s jedním dítětem po dobu jednoho roku a smysluplně společně tráví čas.

Těžké začátky

„Tento program začínal před třinácti lety v Praze a dnes už má kolem dvaceti poboček. V Jindřichově Hradci byl samozřejmě nejtěžší začátek. Neměli jsme ani žádné zázemí, takže se program vymýšlel venku nebo za nepřízně počasí třeba i v cukrárně,“ vzpomíná za organizátory z Fakulty managementu v Jindřichově Hradci Jaroslava Sedláková. V současné době mají děti se svými velkými kamarády možnost chodit do klubovny v Pravdově ulici, která sídlí v takzvaném „Bílém domě“, kde je k dispozici i knihovna. Posun nastal i v získávání dospělých dobrovolníků. „Většinou ti, kdo prošli naším dobrovolnickým výcvikem, to řeknou dál. Je to asi nejlepší reklama,“ říká Sedláková.

Mladí dobrovolníci

V letošním roce absolvovalo výcvik sedm nových dobrovolníků, další čtyři pokračují z předchozích ročníků a podle informací Jaroslavy Sedlákové má signály, že mají zájem další tři mladí lidé. Každý ze zájemců však nejdříve musí projít výcvikem. Kromě seznamovacích a týmových her čekají nováčky i osobnostní testy. Ty mají pomoci organizátorů vyhodnotit, zda je zájemce vhodným kandidátem. „Lidé ale také poznají sami sebe a někdy mohou usoudit, že nejsou ještě dost zralí, aby mohli vytvořit s dítětem dvojici,“ dodala Sedláková. Zatím poslední výcvik absolvovali dobrovolníci před týdnem v Zahrádkách na Strmilovsku. Mezi dobrovolníky převládají ženy, ale najde se mezi nimi i student Peter, který tráví svůj volný čas s handicapovaným Lukášem. „S Lukášem jsme měli takovou tradici chodit každý týden na místní hokejový stadion. Našimi favority byli jindřichohradečtí hokejisté, kteří v té době hráli druhou nejvyšší ligu. V daný den jsme se vždycky setkali před stadionem a pak jsme společnými silami překonali neskutečně vysoké schody, Lukáš je totiž upoután na invalidní vozík. Lukáš byl skvělý, má velký přehled o sportovním světě,“ říká Peter.

Nedůvěra rodičů

Z počátku také nebylo jednoduché přesvědčit rodiče, aby své dítě do programu zapojili. „Rodiče zkrátka nevěděli, do čeho jdou. Ukázalo se to zejména před prvním táborem, který jsme pro děti pořádali. Jde totiž o děti, které mají specifické potřeby a rodiče měli zpočátku obavy, zda jsme schopní těmto potřebám vyhovět,“ vysvětlila supervizorka programu

⁵⁹ Dobrovolnik. [online]. [cit. 2007-11-13]. Dostupný na [www: <http://www.dobrovolnik.cz/clanky/?x=2058956>](http://www.dobrovolnik.cz/clanky/?x=2058956).

Drahomíra Blažková. Nedůvěra se však během krátké chvíle vytratila a podle Blažkové za pět let působení v Jindřichově Hradci nebylo ani jedno dítě. Naopak zájemců z řad dětí a rodičů přibývá.

Za pětileté období prošlo v Jindřichově Hradci programem Pět P 82 dobrovolníků, kteří pracovali jak přímo ve dvojicích, tak i pomáhali s pořádáním společných akcí a každoročního letního tábora pro děti s handicapem.

Po celý měsíc listopad je také ve foyeru fakulty managementu k vidění výstava fotografií, mapující pětiletou historii projektu.

Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci

Jindřichohradecký zpravodaj – 11/2007⁶⁰

Nestátní sociálně preventivní volnočasový Program Pět P (přátelství, prevence, pomoc, péče a podpora) věnující se dětem vstupuje již do svého pátého ročníku. Při této příležitosti současní i bývalí dobrovolníci realizují od podzimu 2006 projekt „Pomocí k přátelství“. Projekt má dva hlavní cíle. Za prvé jde o uspořádání propagačních akcí a oslav pátého výročí založení Programu Pět P v Jindřichově Hradci. Jejichž vyvrcholením bude veřejná beseda „Přátelství dobrovolníků a handicapovaných dětí“, na kterou si Vás dovoluujeme srdečně pozvat. Rádi bychom prostřednictvím koordinátorky, supervizorky a dobrovolníků z Programu Pět P široké veřejnosti přiblížili, jak se žije lidem a hlavně dětem s handicapem a jak málo stačí, aby jejich dny byly šťastnější a veselejší. Přáli bychom si, aby akce vedla k větší informovanosti, podpoře mladých lidí a jejich směřování k dobrovolnictví, rozvoji solidarity a sociálních dovedností. Součástí besedy bude křest vzpomínkové publikace Pět let s Pět P v Jindřichově Hradci, raut a otevření výstavy fotografií a prací z pětileté činnosti Programu Pět P v Jindřichově Hradci, která bude následně přístupná celý listopad 2007.

Kdy: Středa 7. listopadu 2007 v 15.00

Kde: Aula Fakulty managementu v Jindřichově Hradci – Jarošovská 1117/II

Vstup zdarma, všichni jste srdečně zváni.

Druhým cílem je příprava setkání pro dobrovolníky ze všech dosavadních ročníků Programu Pět P a táborů, malé kamarády a jejich rodiče. Dobrovolníkům chceme poskytnout toto odpoledne jako velké poděkování, za jejich nezištné skutky, které velmi obohatily životy dětí, jejich rodin a zpětně i dobrovolníků a jejich přátel. Noví zájemci o Program Pět P jsou očekáváni.

Kdy: v sobotu 10.11.2007 od 13.30

Kde: Na Gobelínce, Jindřichův Hradec

Celým projektem chceme vzdát hold a poděkování lidem, kteří se již pátým rokem podílí na realizaci Programu Pět P v Jindřichově Hradci, chceme potěšit a povzbudit naše malé kamarády a motivovat mladé lidi, aby vyšli vstříc těm, kteří čekají na jejich pomocnou dlaň. Více informací o Programu Pět P, o projektu „Pomocí k přátelství“ a připravovaných akcích najdete na: <http://grumpy.fm.vse.cz/mno/5p/index.html>

⁶⁰ Jindřichohradecký zpravodaj. 11/2007. Dostupný na [www: <http://twist.jh.cz/docs/zpravodaj/2007/11_2007.pdf>](http://www.twist.jh.cz/docs/zpravodaj/2007/11_2007.pdf).

Pátý výcvik dobrovolníků pro program Pět P v J. Hradci

Jindřichohradecký zpravodaj – 12/2007⁶¹

První listopadový víkend se v Zahrádkách u Studené již popáté sešli zájemci o dobrovolnický program Pět P. Výcviku dobrovolníků se zúčastnilo 7 zájemců - obyčejných lidí, kteří dělají neobyčejné věci. Společně si zde povídali o pravidlech Pět P, prošli psychodiagnostickými testy, hráli týmové hry. Jejich přípravu zajistil tým 3 lektorek z o.s. OKNA a Fakulty managementu VŠE. Program Pět P je nestátní sociálně preventivní volnočasový projekt pro děti, jež symbolizují slova přátelství, prevence, pomoc, péče a podpora. Pomoc dětem je postavena na dobrovolné pomoci mladých lidí (často studentů), kteří se ve volném čase schází s jedním dítětem po dobu jednoho roku. Při příležitosti pátého výročí Pět P připravili současní i bývalí dobrovolníci propagační akce v rámci projektu „Pomocí k přátelství“.

Na výcviku budoucí dobrovolníci pojmenovali své motivy, ale také obavy ze svého působení v dobrovolnickém projektu. Mladí lidé v Zahrádkách očekávají od své dobrovolné práce nové zkušenosti, poznání nových přátel i sebe sama, ve velké míře se jako motiv ukazuje potřeba někomu pomáhat, smysluplně využít svůj volný čas. V průběhu týmových her se dobrovolníci učili komunikovat beze slov. Kreslili společný dům v týmech, nesměli však přitom mluvit, jednu ruku měli přivázanou k tělu. Cílem bylo pochopit, že i s různými omezeními lze něco pěkného vytvořit, lze se dorozumět. V neděli 4. 11. Odjížděli všichni unaveni, avšak plni odhodlání věnovat část svého času někomu, kdo ho potřebuje.

Další akcí k výročí programu bude veřejná beseda „Přátelství dobrovolníků a handicapovaných dětí“, která se uskuteční ve středu 7. listopadu 2007 v 15.00 v aule Fakulty managementu v J. Hradci, Jarošovská 1117/II. Součástí besedy bude otevření výstavy fotografií a prací z pětileté činnosti Programu Pět P v J. Hradci, která bude následně přístupná veřejnosti celý listopad 2007. Na úvod besedy proběhne křest vzpomínkové publikace Pět let s Pět P v J. Hradci. Všichni jsou srdečně zváni.

Více informací na: <http://grumpy.fm.vse.cz/mno/5p/index.html>

Realizační tým projektu „Pomocí k přátelství“:

Pavla Poláková

(polak-pa@fm.vse.cz, 606708433),

Bc. Kateřina Jaroňová

(katkajaron@seznam.cz, 604777902)

Mgr. Jarka Sedláková Ph.D.

(sedlakov@fm.vse.cz, 384417233),

Bc. Eliška Něničková

Ing. Tomáš Radonský

⁶¹ Jindřichohradecký zpravodaj. 12/2007. Dostupný na [www: <www.jh.cz/docs/zpravodaj/2007/12_2007.pdf/2007>](http://www.jh.cz/docs/zpravodaj/2007/12_2007.pdf)